

*"Autuaita kaikki
murheen kuorman alla,
Kristus itse kulkee
heidän rinnallansa."*

Kuva KHY

Pyhäinpäivä on pyhien, Kristuksen omien päivä.

Pääkirjoitus:

"Että saisimme
viisaan
sydämen..."

..... sivu 2

Rolf Steffansson:

Lähetystyö on
julistusta, palvelua
ja osallistamista

.....sivu 3

Radio Dein

lähetystyötä
Rovaniemellä
10 vuotta

..... sivu 4

Paavo Moilanen

on hiljaisen
rukouksen
mies

..... sivu 5

Marjatta Orava:

"Sano
suruasi
rakkaudeksi"

..... sivu 6

Ajan rajalla

Lapsuuden ajasta muistan elävästi tilanteen, jossa kaikki kaverini ”kehuivat” olleensa hautajaisissa. Minä sen sijaan nolona kerroin, etten ole ollut hautajaisissa. No, tämä tila ei kohdallani kovin kauaa kestänyt: tuli ukin ja mummon hautajaiset, sittemmin muita sukulaisia. Ikävuosien karttuessa olen huomannut olevani entistä useammin suvun ja läheisten hautajaisissa. Pappina olen lisäksi osallistunut paljon seurakuntalaisten hautajaisiin.

Omien vanhempieni kuoleman jälkeen muistan eläneeni aikaa, jolloin tuntui oudolta se, että maailma ympärillä vain jatkoi menoaan entiseen malliin, eikä kukaan huomaa, että isäni tai äitini oli juuri kuollut. Kun puhuin jonkun kanssa, en kuitenkaan maininnut vanhempani kuolemaa, vaikka mieli olisi tehnyt. Kuolema oli sittenkin liian arka asia puhuttavaksi. Toisaalta toivoi, että kaikki kysyisivät tästä ja toisaalta toivoi, ettei kukaan kyselisi! Tärkeintä oli tietenkin omassa mielessään käydä läpi, mitä kaikkea oli tapahtunut ja mitä isä tai äiti minulle merkitsi. Vähitellen tuli myös outo tunne: vasta nyt, läheisen kuoleman jälkeen, huomasin löytäneeni poislähteneen läheisen todellisen merkityksen. Huomasin olevani nyt vasta valmis puhumaan läheiselleni asioista, joista en koskaan hänen eläessään osannut, uskaltanut tai voinut puhua. Sanotaan, että suru muuttuu kiitollisuudeksi. Kiitollisuudeksi siitä, että poislähtenyt läheinen oli olemassa ja että hän oli juuri sellainen, kuin oli ja että meillä oli yhteiset vuotemme ja hetkem-

me. Juuri näin huomaa surun muuttuneen. Aivan kuin surun tukahduttavasta sumusta olisi noussut valtava kiitollisuuden ja onnellisuuden elämänvoima.

Merkkillistä on sekin, että iän myötä näyttäisi alkavan pohtia enemmän myös omaa kuolemaansa. Toisaalta kyllä, totuuden nimissä, enemmän ajattelen ja toimin elämän kuin kuoleman puolesta! Näin me varmaan kaikki teemme: suunnittelemme tulevaisuuttamme, pidämme kuntoa yllä, täytämme kalenterimme erilaisilla menoilla, suuntaamme kohti pitkää elämää, emme kuolemaa. Näinhän tämän kuuluukin mennä! Elämää on eletävä täysillä, on iloittava jokaisesta päivästä.

Vakava sairaus tai läheisen kuolema pysäyttää: kerran on minunkin lähdettävä! Kuoleman ajatteleva on terveellistä. Ei sitä kuitenkaan tarvitse ”manata” tai ylikorostuneesti ”houkutella” esiin. Kuolemasta realistisesti puhuminen ja sen pohjittaminen ei kuoleta ketään. Täydellinen puhumattomuus, asian kieltäminen tai muutoin kuoleman sulkeminen pois itsestä voi sen sijaan aiheuttaa vääränlaista riippuvuutta elämästä. Itse koen hyvin realistisesti, että elämän jokainen päivä ja hetki on suurta Taivaan Isän lahjaa ja näin kiitollisuus viime kädessä ohjautuukin Hänelle. On hyvä myöntää tosiasiat: minäkin kuolen kerran, emmekä lähde täältä ikäjärjestyksessä.

Kristittyinä minun tulisi kokea taivasikävää. Välillä taivaan todellisuus tuntuu kuitenkin kaukaiselta. Hautajaispuheissa

huomaan luonnollisesti puhuvani iankaikkisen elämän todellisuudesta ja kristityn perillepääsystä. Raamatun kuvaama taivaan ihanuus on kuvakieltä. Niiden tarkoituksena on ilmaista meille, että perillä on toisin ja paremmin kuin täällä. Pahuus ja synty ovat poissa. Siis hyvästä paikasta on kyse! Aika ei tule pitkäksi, koska aikaa ei ole. On ikuisuus. Läheisen kuolema herättää monia kysymyksiä, mitä kuoleman jälkeen tarkkaan ottaen tapahtuu. Raamattu antaa vain viitteellisiä vastauksia kysymyksiimme, koska kuoleman jälkeen kaikki on toisin. Meidän maalliset käsitteemme eivät riitä kuvaamaan ikuisuuden aikaa.

Eräässä kirkkorukouksessa pyydämme, että ”saisimme viisaa sydämen”. Pohtiessamme kuoleman realiteettia viisasta ja oikeaa on turvautua Jeesukseen Kristukseen. Vain hänen kanssaan voi mennä turvallisesti viimeiselle rajalle. Kuolevan ihmisen lähellä oltuani minulle on selvinnyt, että kaikki mitä minussa on, tuntuu sinä päivänä vähäiseltä ja omat yritykseni lähestyä Jumalaa kovin köykäisiltä. Ikuisuusarvo on vain Jeesuksen täytetyllä työllä. Siksi tosi realistista on turvautua häneen ajatellessamme viimeistä päiväämme.

Jouni Riipinen, kirkkoherra

Autuaat – Onniteltavat

Nähdessään kansanjoukot Jeesus nousi vuorelle. Hän istuutui, ja opetuslapset tulivat hänen luokseen. Silloin Jeesus opetti heitä näin: ”Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta. Autuaita murheelliset: he saavat lohdutuksen. Autuaita kärsivälliset: he perivät maan. Autuaita ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano: heidät ravitaan. Autuaita ne, jotka toisia armahtavat: heidät armahdetaan. Autuaita puhdassydämiset: he saavat nähdä Jumalan. Autuaita rauhantekijät: he saavat Jumalan lapsen nimen.

(Matt 5)

Viikon sana

Rukous
Herra Jeesus, Vapahtajamme. Anna meidän kuulua niihin, joiden on taivasten valtakunta. Ravitse armollasi hengessään köyhiä, lohduta murheellisia. Puhdista meidät anteeksiantamuksellasi ja tee meistä armahtavia ja rauhaa rakentavia Jumalan lapsia. Vahvista meitä sillä toivolla, että saamme kerran taivaallisen valtaistuimen edessä laulaa kiitostasi. Sinulle kuuluu viisaus ja voima, kunnia, kirkkaus ja ylistys ikuisesti. Aamen.

Pyhien yhteys

Muutimme puolisen vuotta sitten uuteen taloon. Juuri muuton alla miehelleni tuli kuume ja todennäköisesti influenssa, ja koko muutto tuntui kaatuvan minun päälleni. Meillä oli vielä väliaikainen iso talo siivottavana ja lapset hoidettavana. Eräs afrikkalainen opiskelija sanoi: ”Älä huolehdi, me tulemme auttamaan sinua.” Ja niinpä hän tuli pakkasessa kävellen usean kilometrin tuoden mukanaan viisi muuta opiskelijaa. Opiskelijat alkoivat siivota taloa, osa lähti mukani valmistelemaan uutta kotia ja laittamaan petejä kuntoon ja astioita kaappeihin. Opiskelijat auttoivat monta tuntia, ja niin pääsimme muuttamaan. Eivätkä he suostuneet ottamaan mitään korvausta työstään. Heidän tekonsa muistuttaa minua aina siitä, että ihmiset ovat tärkeämpiä kuin asiat. Afrikkalaiseen tyyliin ihmisille on aina aikaa, vaikka muuten olisi kuinka kiire tahansa.

Kerroin tämän kertomuksen African livingroom –tapahtumassa ja sanoin, että afrikkalaisissa on jotain samaa kuin Jumalan olemuksessa: ihmiset ovat tärkeimpiä. Tällaista asennetta toivon itsekin

oppivani. Ihmiset ovat tärkeimpiä, heidän rakastamisensa ja hyväksymisensä tulee asettaa kaiken muun kiireellisen edelle. Jeesuskin pysähtyi yksittäisen ihmisen luo. Hän panosti yksilöihin ja huolehti hänelle uskotuista ihmisistä. Näin meidänkin tulisi tehdä: kohdataan ihmiset, kannetaan heistä vastuu ja sitoudutaan heihin. Seurakunta on toisiinsa sitoutuneiden ihmisten yhteisö: meidän tulee kantaa toisistamme huolta. Ehkäpä uskal-

Kuva KHY

tautuisin tänään ottamaan kontaktia toiseen seurakuntalaiseen. Ehkäpä voisin ilahduttaa toista jollakin. Ehkäpä voisin kannustaa toista hänen kasvussaan kohti sitä, miksi Jumala on hänet alun perin suunnitellut.

”Autuaita ovat rauhantekijät, he saavat Jumalan lapsen nimen”, opetti Jeesus. Mitä minä käytökselläni aiheutan ympäristööni? Olenko rauhan vai vihan viljelijä? Yksi ihminen voi olla osaltaan tekemässä paljon, kun hän antaa elämänsä Jumalan käyttöön. Kun ihminen on yhteydessä Jumalaan, Jumalan teot virtaavat hänen kauttaan maailmaan. Ja Jumalan ajatukset ihmisiä kohtaan ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia. Jokainen meistä voi osaltaan olla luomassa ympärilleen rauhan ja levon ilmapiiriä, ilmapiiriä, jossa on helppo hengittää. Lepo, rauha, vapaus ja ilo ovat Jumalan lapsen tuntomerkkejä. Näitä ovat lahjoja meille kristityille, ja näitä lahjoja saamme olla levittämässä ympäristöömme ja lähimmäistemme elämään kohdaten heitä aidosti, pitäen ihmisiä tärkeimpinä.

Heini Kesti

Pääkirjoitus

Kirkonkynnys

Vanhoillislestadiolaisuus murroksessa

Vanhoillislestadiolainen herätysliike tuntuu edelleen olevan murroksessa Johanna Hurtigin tutkimusten myötä. Taivaan taimet -tutkimus tuo esiin liikkeen piiristä lasten hyväksikäyttöä ja perheiden sisäistä väkivaltaa, joka jo aiemminkin on ollut tiedossa. Uutta on niiden aiempaa arviota suurempi laajuus. Toisaalta Hurtig otaksuu, ettei määrä ole suurempi kuin vastaavan kokoisessa ihmisryhmässä muutenkaan.

Johanna Hurtig esittää, että liikkeessä kiinnitettäisiin huomioita sekä oppiin että rakenteisiin, jotka osaltaan voivat altistaa mainituille asioille.

Suomen rauhanyhdistysten keskusyhdistyksen johto järjesti asiasta tiedotustilaisuuden 23.10. pahoitellen tapahtuneita rikoksia ja uhrien laiminlyöntiä. Samalla ilmaistiin, että vastaisuudessa asiat otetaan vakavasti. Ilmaistiin myös se, ettei rippi vapauta rikoksen tehneitä oikeudellisesta vastuusta ja että sitä myös ripin vastaan ottaneet valvovat.

Lisäksi kerrottiin, miten on koulutettu puhujia sekä kasvatus-, perhe- ja diakoniatyön saralla toimivia. Varovaisin sanakääntein ilmaistiin, että oppi ja opetus voivat muuntua, esimerkkinä käsitys siitä, ovatko kaikki synnit samanarvoisia. Paikoin tuntui, että vastuuta vyörytettiin vain paikallisille rauhanyhdistyksille.

Videolta katsomastani tiedotustilaisuudessa ei puututtu sellaisiin opetuksellisiin ja rakenteellisiin kysymyksiin, kuten poissulkevaan seurakuntanäkemykseen, ehkäisykieltoon, naisten asemaan äi-

teinä ja perheen arjen pyörittäjinä.

Voidaan kysyä, eikö avun hakemisen kynnys voi muodostua ylivoimaiseksi vaikkapa perheen sisäisen väkivallan korjaamiseksi, jos liikkeessä on lähtökohtaisesti epäilevä ja varauksellinen suhde liikkeen ulkopuolisiin. Asiantuntijat ovat todenneet, että suuri perhe voi osaltaan altistaa väkivallalle.

Todettakoon kuitenkin selkeästi, ettei tällä tarkoiteta sitä, että herätysliikkeeseen kuuluvissa kaikissa suurperheissä olisi tutkimuksen esiin nostamaa väkivaltaa.

Eikö pidä myös rohkeasti kysyä, onko lasten hyväksikäyttö osaksi myös seurausta siitä, että jatkuvat raskaudet tai raskaaksi tuleminen pelko voivat myös altistaa seksuaalisuuden toteuttamisen suuntautumiseen ei-toivotuille tavoille.

Vanhoillislestadiolainen liike on suuressa murroksessa. Toivottavasti se uskaltaa avautua ja muuttua, edetä vaikka pienin askelin. Siitä ovat merkkeinä liikkeen piirissä olleiden julkaisut niin verkossa, lehdissä kuin kirjoissakin.

Evankeliumi kuuluttaa vapautta. Toivottavasti vanhoillislestadiolainen liike rohkaistuu antamaan liikkeeseen kuuluville aidon omantunnon vapauden, jossa vastuuta elämän eettisistä ratkaisuista ottaa itse kukin kohdallaan eikä sitä sanella ylätasolta.

Kari Yliräisänen

Suomen Lähetysseuran ulkomaantyön johtaja Rolf Steffansson

Lähetystyö on julistusta, palvelua, vuoropuhelua ja osallistamista

Suomen Lähetysseuran ajattelussa lähetystyöhön kuuluu julistaminen, palvelu ja vaikuttaminen. Seurassa on aina katsottu, että palvelu kuuluu erottamattomana osana Lähetysseuran toimintaan, sanoo seuran ulkomaantyönjohtaja Rolf Steffansson, joka itsekin on työskennellyt lähettinä Tansaniassa kymmenen vuotta.

Lähetystyö ei ole muuttunut

Rolf Steffansson arvioi, ettei nyky-aikainen lähetystyö ole kovinkaan muuttunut siitä, mitä se on ollut reilun 150 vuoden ajan. – Erehdyksistä on toki otettu opiksi, Steffansson toteaa.

Lähetysseuran ensimmäiset työntekijät lähtivät julistamaan ja kutsuivat ihmisiä mukaan hartauksiin ja jumalanpalveluksiin. Varhaisessa vaiheessa kuvaan tuli terveydenhuolto, lukutaidon opetus ja paljon muuta. Lähetystyöhön on aina kuulunut lähimmäises-
tä välittäminen.

– Nykyäänkin kutsumme ihmisiä kuulemaan evankeliumia. Myös tänään autetaan ihmisiä: on terveydenhuoltoa, lukutaitohankkeita, maanviljelyn kehittämishankkeita, ihmisten elannon turvaamiseksi, Steffansson kertoo.

Ihmiset osallistetaan

– Se mikä on muuttunut, on syvempi tietoisuus ja herkkyys kulttuurien kohtaamisista. Olemme oppineet erehdyksen kautta. Ylhäältä päin ei voi johtaa kehitystä.

– Sovellamme työssä nykypäivän osallistamisen keinoja. Se tarkoittaa, että paikalliset ihmiset ovat määrittelemässä, mitä on heidän näköisensä kehitys. Sitten sitä suunnitellaan yhdessä huomioiden kulttuurikonteksti, Steffansson kertoo.

Steffansson myös muistuttaa Lähetysseuran keskustelevan ulkomaisten yhteistyökirkkojen kanssa lähettien sijoittumisesta niiden palvelukseen.

Kehitysyhteistyö osa Lähetysseuran missiota

Lähetysseuran visio sanoitetaan: Jumalan rakkaus luo toivon ja uudistaa vastuulliseen elämään. Kehitysyhteistyö nousee visiosta osana seuran kokonaisuutta.

– Valtiorahoitteiselle kehitysyhteistyölle on toki omat ehtonsa. Mutta on huomattava, että Lähetysseura teki kehitysyhteistyötä jo ennen kuin kehitysyhteistyön käsitettä oli edes olemassa. Kehitysyhteistyötä olivat koulujen ja sairaaloiden rakentamiset Namibiassa 1800 luvun loppupuolella. Mitä muuta kuin kehitysyhteistyötä, kun se toi ihmisille terveyttä ja lukutaitoa, Steffansson huomauttaa.

Lähetystyö ei ole käännättämistä

Suuren yleisön mielikuvissa lähetystyö hahmottuu käännättämisenä. Sellaisena, että valkoinen mies saarnaa puun alla afrikkalaisille. Steffansson kohtaa ajattelun

Kuva Rainer Hiuspää

Rolf Steffansson luennoi Afrikan lähetystyön historiasta ja nykypäivästä seminaarissa Rovaniemellä 19.10.

eri tilaisuuksissa joko suorana kritiikkinä tai kysymyksinä. Steffanssonin mukaan monet kirkon nuoret työntekijät kantavan huolta, onko lähetystyö mahdollista.

– En osaa arvioida, kuinka yleisiä käännättämisen mielikuvat vielä ovat. Olen itsekin saarnannut puun alla afrikkalaisten evankelistojen kanssa, kun yhdessä käynnistimme seurakunnan elämää.

– Vierastan käännättämistä, koska se on ihmisten manipulointia. Evankeliumin julistaminen on uskosta kertomista ja sitten voim näyttää teoillani mitä se merkitsee.

– Usko ei synny ulkopuolelta, se on tarttumista johonkin mitä näkee tai kuulee. Voimme kysyä myös, mitä tarvitaan, että suomalainen muuttaa uskontoaan. Ei sitä noin vain mennä ulkopuolelta muuttamaan.

– Täytyy olla hyvin herkkä ja tarkka, ettei äärimmäisessä hätätilassa olevalle ihmiselle aseteta ehtoja avun saamiseksi, Steffansson pohtii.

Ei ole arvovapaata lähetystyötä

Rolf Steffansson sanoo, kymmenen vuoden lähetyskokemuksella, ettei ole arvovapaata lähetystyötä. Tansaniassa ollessaan hän tiedosti olevansa monessa mielessä arvoiltaan ja toimintatavoiltaan suomalainen.

– Tahdoimpa tai en, vien aina omaa kulttuuria mukana. Mutta kun tämän tiedostaa, on helpompi työstää sitä, miten välttää kulttuuri-imperialismia, siis sitä, että pidän omaa kulttuuriani jollain tapaa parempana.

– Kun suomalaisena käyn keskustelua esimerkiksi afrikkalaisen kanssa ja tiedostan omia lähtökohtiani, silloin riskit vähentyvät ja opin arvostamaan toisen erilaisia lähtökohtia.

– Kun keskustelen kristinuskosta toisen kulttuurin edustajan kanssa, näen uskostoni uusia ulottuvuuksia, sellaisia joita en aiemmin ole huomannut. Lähetystyö on vuorovaikutusta, Steffansson kuvaa kokemustaan.

KHY

Suomalaisessa lähetysmaailmassa kuohuu

Suomalaisessa lähetysmaailmassa kuohuu. Jotkut eteläisen Suomen seurakuntayhtymät ovat evänneet määrärahat muutamilta lähetysjärjestöiltä, joiden on tulkittu suhtautuvan kielteisesti ihmisoikeuskysymyksiin, esimerkiksi suhtautumissa samaa sukupuolta olevien pariin. Suomen Lähetysseuran päätös siunata työhön samaa sukupuolta oleva pari aiheutti kesällä kuohuntaa lähetysihmisten keskuudessa. Syksyn aikana Lähetysseuralle on lähetetty yli 850 nimeä sisältänyt vetoamus. Miten tilannetta arvioidaan Lähetysseurassa?

Lähetysseura kunnioittaa ihmisoikeuksia

Rolf Steffanssonin mukaan Suomen Lähetysseura pyrkii toimimaan kaikessa ihmisoikeuksien perustalta. YK:n julistus määrittelee ihmisoikeuksiksi oikeuden ruokaan, työhön, koulutukseen jne.

– Yritämme toimia niin, ettemme tee vain hyväntekeväisyyttä, vaan että ihmisoikeudet todella tapahtuvat.

– Olemme linjanneet, että seuraamme kirkon päätöksiä, mm. seksuaalivähemmistöistä kirkolliskokous on asiaa linjannut.

– Työntekijöiden rekrytoinnit ovat avoimia kirkon jäsenille. Haastattemme ja katsomme kuka on soveltuva tehtävään, Steffansson kertoo.

– Seurakunnissa on keskustelu Lähetysseuran tukemisesta. Jotkut seurakunnat ovat valinneet tuettavat järjestöt. Emme näe sellaisia signaaleja, että seurakuntia suurin joukoin olisi irtautumassa Lähetysseuran tukemisesta, vaikka voimakkaitakin palautteita on tullut lähetysjärjestöjä kohtaan, Steffansson toteaa.

– Suomen Lähetysseuraa on pidetty yhtenä luotettavimmista järjestöistä, joiden kautta rahat tai muu apu menee perille kohdemaahan.

KHY / TM

ELÄMÄN ILTA

läheisensä menettäneille.

”Tuska on suurta. Kyllä. Niin. Mutta sen pieniksi pilkoin.

Kun kerroin siitä, se väheni. Jos vaikenin, se lähenei...”

Eila Kivikk’aho

Rovaniemen terveyskeskussairaalassa, Sairaalakatu 1, osastoilla, 4. kerroksen neuvotteluhuoneessa

tiistaisin klo 18–19:
12.11. ja 10.12.

Mukana illassa sairaanhoitaja sekä sairaalapastori.

Rovaniemen seurakunnassa käynnistyy

sururyhmä

Ensimmäinen kokoontuminen keskiiviikkona 20.11. klo 18–18.30 osoitteessa Maakuntakatu 7, Rovaniemen seurakunnan perheneuvonta.

Ryhmä kokoontuu seitsemän kertaa. Vetäjiä Eija Seppä, p. 040 5807 048 ja Marjatta Orava, p. 040 7048 846 tai marjatta.orava@evl.fi.

Vetäjät ottavat vastaan ilmoittautumiset ja vastaavat kysymyksiin.

Ounasrinteen kappelissa 16.–17.11.

Israel-viikonloppu

Mika Pouke Suomen Raamattuopistolta.

La klo 13–16 Jeesus ja Israel, Raamattuopetus osa 1.

Su klo 12.30–14 Jeesus ja Israel, Raamattuopetus osa 2.

Klo 14 ruokailu, klo 15 messu, jossa Mika Pouke saarnaa.

Ruokailu 10 €. Ruokailun takia ilmoittautumiset 8.11. mennessä Liisa Alanne, p. 040 5034 057.

SAIMA

Monologi runoilija Saima Harmajan elämästä 1913–1937

Ounasrinteen kappelissa lauantaina 30.11. klo 14

Esittää Ulla Miettunen Ohjaus Eila Paananen

Odottavat äidit saavat siunauksen MassuMessussa

Ounasrinteen kappelilla vietetään su 3.11. klo 15 Pyhät Meiningit-perhekirkon yhteydessä ensimmäistä kertaa MassuMessua, jossa siunataan odottavien äitien masumatkaajat.

Tervetuloa pienen tai suuren massun sekä koko perheen kanssa!

Pyhissä Meiningeissä on jälleen luvassa myös mukavaa askartelua sekä keittoateria.

Eastpress/Seppo J. Sirikka

Radio Dei

 93,4 Mhz

**Rovaniemen seurakunnan ohjelma
sunnuntaisin klo 9–12.**

**Seuraa ilmoittelua perjantain
Lapin Kansa-lehdessä.**

**Adventin
joulupuuro- ja kinkkuleipä-
lounas sekä myyjäiset**
lähetyksen hyväksi 1.12.
klo 11.30–13 messun jälkeen
srk-keskuksen salissa.
Ateria 10 €, lapsilta 3 €.

Myynnissä käsitoita, leivonnaisia ja joulun
laatikkoruokia. Lanttu- ja porkkanalaatikoita
voi varata etukäteen, p. 040 5034 057.

Tervetuloa!

Alfa-kurssi torstaisin klo 17–19.30
to 12.12. asti
Kauppayhtiöllä
Valtakadulla.

Keskustelua ja
alustuksia uskosta ja
elämästä. Patonkia ja mehua. Olet tervetullut!
Welcome to discuss Christian faith and life.

**Korkalovaaran piirien yhteiset
JOULUMYYJÄISET**
lauantaina 23.11. klo 11–14
Korkalovaaran kappelissa.

Myytävänä: * leivonnaisia * laatikoita
* käsitoita * arpoja ym. myyjäistavaroita.
Paikan päällä nautittavana:
* puuroa * soppaa * kahvia * torttuja.

Tervetuloa!

Tuomasmessu
Su 17.11. klo 18
Rovaniemen kirkossa

Tuomaspuhe: Ismo Virtanen
Liturgina Tuomo Korteniemi
Messun juonto Harriet Urponen
Musiikki: Tuomaskuoro, Ilonlähde
Olli Pylkkänen ja Mauri Miettunen

Tule ja tuo ystäväsi!
www.rovaniemenseurakunta.fi/toimintaa/
jumalanpalvelukset/tuomasmessut/
Facebook: Rovaniemen Tuomasmessu

**Tyhjän
sylin
messu**

Rovaniemen kirkossa pe 1.11. klo 18
Hiljentymistä ja rukousta lapsettomuuden,
keskenmenon, raskauden keskeytyksen,
kuolleen lapsen syntymän tai
lapsen kuoleman kokeneille.
Ehtoollisen vietto.

Radio Dein lähetyksiä Rovaniemellä 10 vuotta

Rovaniemen seurakunta aloitti loka-
kuussa 2003 omat säännölliset, it-
se toimitetut, suorat radiolähetykset
Radio Dein kanavalla 93,4Mhz. Seura-
kunta teki sopimuksen Kristillinen Me-
dia Oy:n kanssa. Samalla Radio Dein
valtakunnallinen lähetyks alkoi kuulua
Rovaniemellä. Aiemmin radiotoimin-
taa oli tehty yhteistyössä paikallisten
kaupallisten radiokanavien kanssa.

Muistan elävästi Radio Dein kuulu-
misen käynnistymisen Rovaniemellä.
Vaellusretkellä Saariselän tuntureilla
kännykkään tuli viesti Luppukapaiden
rinteellä. ”Dei kuuluu jo Rovaniemel-
lä, terveisin Mauri.” Pitkään seurakun-
nan radiotyössä toiminut Mauri Miet-
tunen oli kuullut koelähetyksen käyn-
nistyneen Rovaniemellä. Hieno jut-
tu ajattelin, kun valtuusto päätti asian
myönteisesti.

Toimitustyön käynnistivät alussa Ti-
mo Törmänen ja Ulla Miettunen. En-
simmäinen suora lähetyks lähetettiin kes-
kiviikkoiltana 1.10. klo 18.15. Tunnel-

ma oli jännittävä, koska aloitus kanger-
teli hieman. Valtakunnan lähetyks ei nä-
et kuulunut Roin studioon eikä tiedetty,
millä kohtaa on vuoro aloittaa. Dein tek-
niikkavastaava Oskar Vilkevuori soitti
Helsingin studioon, niinpä puhelimesta
Rovaniemen lähetykset aloitettiin kuun-
telemalla ohje kännykstä.

Suorassa lähetyksessä olivat muka-
na lisäksi kirkkoherra Vesa-Pekka Koi-
vuranta, hallintojohtaja Antti Jääske-
läinen, toimitusjohtaja Kirsti Rosta-
mo Radio Deistä sekä Kari Yliräisä-
nen. Lähetyksessä testattiin myös yh-
teys viereiseen kirkkoon, kun Mauri
Miettunen juonsi aloituksen illan kirk-
kokonserttiin ensisävelineen.

Lähetykset olivat aluksi kaksi kertaa
viikossa: sunnuntai-aamuisin 9-12 sekä
keskiviikkoiltaisin 18.15-19.45. Ajan
myötä keskiviikkoillan lähetyksistä
luovuttiin ja sittemmin on keskitytty
sunnuntailähetyksiin. Vuosien varrella
on ollut myös erityislähetyksiä viikon-
vaihteissa mm. Rovaniemen kirkos-

sa järjestetyt Lähetyssyhdistys Rauhan
Sanan suvijuhat 2008 sekä Hengen
uudistuksen kesäjuhlat 2011. Lisäksi
vuonna 2010 Elämän lähteellä -tapah-
tumaan liittyen oli keskiviikkoillan lä-
hetyksiä kuukauden ajan.

Toimittajina matkan varrella ovat
toimineet myös Henna Rajatalo, Anit-
ta Kolehmainen, Tanja Martimo ja Sal-
la Korteniemi.

Studiokalustona palveli vuoden 2013
alkuun saakka 1980-luvun äänipöytä ja
ohjelmisto 1990-luvulta. Tällä hetkel-
lä käytössä on Radioman- ohjelmisto ja
moderni ajantasainen äänipöytä.

Kari Yliräisänen

Keskimäärin noin 5000 kuulijaa

Vuonna 2005 tehdyn kuuntelijatutki-
muksen mukaan Rovaniemen seura-
kunnan tuottamaa ohjelmaa kuunte-
lee lähes aina joka seitsemäs vastaaja
(13 %). Kuuntelijamääräksi muutettu-
na tämä tarkoittaa noin 5000 kuunteli-

ja sunnuntai-aamuisin. Joskus harvoin
kuuntelee lähes joka kolmas (29%) eli
noin 11 300 henkilöä. Lähetyksen suu-
rin haaste on saada kuulolle ne 70%,
jotka eivät koskaan kuuntele.

Tätä nykyä seurakunnan viestintä

pyrkii koordinoimaan viestintäkanavi-
en (radio, lehti, verkkosivut, sosiaali-
nen media) sisältöä siten, että sama si-
sältö tulisi näkyville ja kuuluville eri
kanavilla.

KHY

Toimittajien muistoja

Tsunami-haastattelussa oli itku lähellä

Toimittaja Anitta Kolehmainen muis-
taa ensimmäisen suoran lähetyksen
hoitamisen kauheana.

– En ehtinyt siihen valmistautua, kun
Timo Törmäselä tuli flunssa ja vei ää-
nen. Minun täytyi mennä suoraan lä-
hetykseen lähes kokonaan valmistau-
tumatta.

Erityisesti Anittalle on jäänyt mie-
leen ”Tsunamihaastattelu” vuoden 2005
alussa, kun Kaakkois-Aasiaa jouluna
2004 ravisteli satojatuhansia kuolon-
uhreja vaatinut hyökyaalto maanjäris-
tyksen seurauksena.

– Suorassa lähetyksessä haastattelin
paikanpäällä ollutta, seurakunnan ni-
mikkolähetti Lilja Kinnunen-Riipistä.
Haastattelun aikana oli vaikea pitää it-
kua sisällä ja haastattelua koossa, kun
Lilja kertoi suurista tuhoista. Siitä mi-
ten ihmiset kiikkuivat pakoon puihin
ja kuinka kuohut veivät ihmisiä kuole-
maan kuiluihin.

Anitta Kolehmainen näkee kristilli-
sen radiokanavan merkittävänä haas-
tajana nykyajassa.

– Tänä aikana, jolloin kaikki alkaa
olla luvallista ja sallittua, Jumalaa tai
Jeesusta ei silti kestä kohta missään
mainita. On hyvin tärkeää, että on hen-
gellistä radio-ohjelmaa, jossa tuodaan
kuuluville pelastussanoma Jeesuksesta.

Muusikoiden avoimuus kosketti

Tanja Martimo on toiminut Radio Ro-
vaDein toisena toimittajana kesäkuusta
2005. Tanja iloitsee, että RovaDei on
lähettänyt kymmenen vuotta Jumalan
sanaa koteihin, sairaaloihin ja niille jot-
ka eivät pääse kirkkoon.

– Mieleenpainuvimpia ja kosketta-
via hetkiä Tanjalle ovat olleet Joel Hal-
likaisen ja Jukka Leppilammen ja Ulla-
Christina Sjömanin haastattelut.

– Hallikainen valoi uskoa siihen, että
ihminen on hyväksytty juuri sellaisena
kun hän on. Hän myös pohti sitä, mi-
ten pelko estää meitä elämästä ja opas-
ti miettimään mistä pelko tulee.

– Ulla-Christina Sjöman tuntui sy-
dämelliseltä ja lähellä Jumalaa oleval-
ta rukoilijalta. Hän ymmärsi nykynuo-
ria ja heidän ongelmiaan. Opin häneltä,
että rukous on jatkuvaa yhteyttä Ju-
malaan.

– Jukka Leppilampi korosti, kuinka
’kaatumisen’ jälkeen on aina noustava
ylös ja katsottava eteenpäin, rukoillen.
Hänellä oli kaunis suhtautuminen kaik-
kiin ihmisiin, olivat he sitten missä vai-
heessa tahansa matkalla kohti Jumalaa,
jokainen omassaan, Tanja muistelee.

”Kitarakonsertto” livelähetyksessä

Timo Törmänen oli alusta saakka mu-
kana suunnittelemassa seurakunnan lä-
hetyksen käynnistämistä ja ohjelma-
sisältöä.

– Vaikka radiotyö oli Lapin Radiosta
tuttua, ensimmäisissä ”spiikeissä” suu-
ta vähän kuivasi. Mutta kun pääsimme
Ulla Miettusen kanssa vauhtiin, kaikki
sujui lopulta hienosti.

– Mieleenpainuvien hetki lähetykses-
sä oli luonteeltaan rento, avoin ja kui-
tenkin syvälinen sunnuntailähetyksen
’kirkkokahvilla’ osio.

– Yksi mukavimmista ”kirkkokah-
veista” vietettiin Pekka Simojoen kans-
sa. Häneltä oli juuri ilmestymässä levy
ja pyysin hänet studioon kitaran kans-
sa. Niinpä saimme RovaDein livelä-
hetyksessä kuulla pari maistiaista tu-
levalta levyllä. Siinä mielestäni onnis-
tuin tunnelman luonnissa, toki myös
vieraan osuus oli suuri.

– Joskus lähetyksen aikana mietin,
onkohan ketään kuuntelemassa. Kun
sitten kuulijoilta tuli palautetta sähkö-
postitse, puhelimitse, tekstiviesteillä tai
kasvokkain kaupungilla, olin varma, et-
tä RovaDeillä on suuri merkitys isol-
le joukolle rovaniemeläisiä. Jopa sem-
moisille, jotka harvemmin käyvät seu-
rakunnan tilaisuuksissa, Timo kertoo.

KHY

Paavo Moilanen – hiljaisen rukouksen mies

Utajärven Utoslahden kylästä lähtenyt Paavo Moilanen menetti isänsä ollessaan seitsemän vuotias. Paavo muistaa isänsä rukouksen miehenä. Veikko-isä oli luvannut elää Jumalalle, mikäli selviää hengissä sodasta. Selvisi ja kasvatti lapsiaan Herran pelossa ja nuhteessa.

– Isä näytti oman mallinsa, kuinka rukoilla. Hän saattoi ryhtyä polvirukoukseen milloin tahansa, vaikka kesken lattianmaalauksen, samalla hän lauloi virsiä, Paavo muistelee.

Raitistuminen viinan kiroista

Paitsi rukous, Paavon elämässä seurasi myös isällä aikanaan nähty ja koettu alkoholismi. Nytemmin Paavo on saanut olla raittiina reilun 30 vuotta. Raittiuden polku avautui AA:n kautta. Samoihin aikoihin Paavolle alkoivat selkiytyä myös hengelliset asiat.

– AA:ssa on periaate: ”että myönnämme väärin tekojemme perimmäisen luonteen Jumalalle ja itsellemme.” AA:ssa pyydetään voimaa suuremmalta, siis Jumalalta, Paavo tulkitsi.

– Raittiina pysymisen periaate on yksinkertainen: Ensimmäistä ryypyä ei tule ottaa, silloin kun viinaa tarjolla. Ensimmäisestä alkaa hallitsematon vyöry, Paavo sanoo.

”Tänään Häneen uskon”

Paavo oli ollut raittiina 11 vuotta, kun hänen siskonsa kehotti menemään missiotapahtumaan Rovaniemellä. Kaikki tuntuivat silloin puhuvan missiosta.

– AA:ssakin keskusteltiin ja yksi kaveri kehotti minua: ”mee kattoomaan, sittenpähan tiität, mitä se on.”

Paavo meni ja Kalevi Lehtisen julistus upposi häneen. Sitten Paavo tuki Lehtisen työtä taloudellisesti ns. lähettäjäringissä.

– Mission toisena iltana menin eteen rukoilemaan. Pyysin Jumalalta, että anna jokin merkki, että olen oikealla tiellä. Kävellessäni eteen tajusin, että tämä meneminen on se merkki.

– Ihmettelin, miksi kyyneleet valuivat silmistäni, vaikkei ollut paha olla. Lopulta havahduin, että muut olivat jo palanneet istumaan ja mie seisoin lattialla ja kuulin orkesteri soittavan: ”Tänään Häneen uskon”, Paavo kertoo.

Kuva KHY

Kemijoen kalapaikat kaupungin kohdalla ovat tutut Paavo Moilaselle. Monet kerrat mies kertoo viettäneensä huilihetken Kotisaarella.

Olen oikeastaan onnenpoika

Paikalle tuli missioavustaja, joka ehdotti menoa penkille keskustelemaan.

– Ihmettelin, miten Jumala voi minua rakastaa kun tupakoin kuin savupiippu. Avustaja nauroi ja sitten rukoilimme asian puolesta ja parin viikon päästä tupakanpolttokin jäi.

Tuli savuttomia, terveitä päiviä ja rahaakin säästyy. Olen oikeastaan onnenpoika, vaikka on toki sairauksia tullut, Paavo summaa vaihteitaan.

Hyvän paimenen todistaja

Mission jälkeen Paavo ajatteli kouluttautua evankelistaksi, kiertäväksi sananjulistajaksi.

– Mietin asiaa paljon ja kerran istuin koko päivän Raamatun äärellä ja rukoilin. Siinä kirkastui, ettei minun tarvitse lähteä koulutukseen. Omalla paikallani olin jo evankelista. Olin puhunut monille Jeesuksesta, jotka sitten tulivat uskoon, Paavo muistelee.

Nytemmin Paavo on jatkanut todistajantyötä myös kätten töin. Hän on lahjoittanut raidasta, tyrnistä ja männystä valmistettuja ristejä läheisilleen.

– Nyt ei ole ollut enää uskoon tulijoita, mutta isokoulutuksessa oleva pojanpoika on toivonut papalta ristiä. Samassa yhteydessä oma poikanikin pyysi sellaisen.

Rukous kantaa itseä ja muita

Paavo on hiljaisen rukouksen ihminen. Hän kokenut, ettei selviä omin voimin.

– Pidä minusta huoli, on ollut pyyntöni. En pysty rukoilemaan ääneen. Rukoukseni on sanatonta mietiskelevää rukousta, kontemplaatiota.

– Samalla pyrin lukemaan kahta Raamattua rinnan, nykyäänöstä (92) ja vanhaa käännöstä (33/38). Että pysyi kiinni uskossa, Paavo miettii.

Paavo ja parikymmentä ystävää perustivat rukousketjun pari vuotta missiotapahtuman jälkeen.

– Soitetaan ketjussa rukousaihe seuraavalle, siinä on tietty järjestys. Parikymmenpäisestä joukosta nousee rukous- ja kiitosaiheita. Kukin maksaa omat puhelunsa, emme ole rasisiteeksi taloudellisesti kellekään, Paavo kertoo.

– Myös sairaalareissuilla minua on kantanut rukous. On ollut ohi-

tusleikkausta, jalkaleikkausta. Verisuonileikkauksen jälkeen hiihtelin 1500 km vuodessa, Paavo kertoo kiittolisena.

Kristittyjen yhteys tärkeää

Paavolle seurakuntayhteys ja Sanan kuuleminen on tärkeää. – Aivan kuten kristinopissa vanhastaan opetetaan hoitamaan sisimmän uskoa: rukoile, lue Sanaa, käy ehtoollisella, keskustele toisten kristittyjen kanssa. Mielellään hän on katsonut myös TV 7 -kanavalta hengellisiä ohjelmia.

– Olen käynyt myös miesten saunailloissa Norvajärvellä, nyt kyllä hiukan harvemmin. Ounasrinteen kappelin raamattupiiri ja luennot ovat olleet antoisia, Paavo sanoo.

– Tahdon kaikin voimin riippua kiinni Jeesuksessa ja evankeliumin sanomassa. Jos jättää käymättä kirkossa tai kristittyjen kokoontumisissa, silloin tila alkaa aina täytyä jollain muulla riennolla, Paavo arvioi.

Keittiömestarina ja puuseppänä

Elämänsä varrella Paavo on toiminut kokkina, keittiömestarina ravintoloissa Rovaniemellä ja eri

puolilla Pohjois-Suomea sekä puuseppänä omassa yrityksessä. Nyt mies on nauttinut eläkepäivistä.

Paavo oli aviossa seitsemän vuotta, liitosta on kaksi poikaa. Paavolla on myös kolmas poika, joka syntyi suhteesta ennen avioliittoa. Paavo on tutustunut häneen vasta hiljattain ja iloitsee yhteydestä.

Innokas kalamies

Paavo Moilanen on innokas kalastaja. Aluksi se oli uistelua, sittemmin verkkopyyntiä ja kalaa alkoi nousta veneeseen. Hän myös paukuttaa itse verkot. Sanonnan mukaan Paavo on saamamies erotuksena pyyntimiehistä. Metsästysharrastus on ollut vähäistä. – Olen aina ampunut linnut lentoon, kun ammun, lintu lähtee lentoon ja menee samantien, Paavo nauraa.

Paavon vene on liikkunut kesät Kemijoella. Parhaana kesänä verkolla on noussut 130 kirjolohta. Menneenä kesänä lohia tuli vain muutaman kymmenen.

– Olen antanut runsaista saaliista naapurille, vienyt pojille sekä velipojalle. Itelle tietysti pakkaseen. Nyt olen laittanut vakuumpakettiin, kun sain ”uudelta pojalta” pakkauslaitteen. Viimeksi käydessäni vein hänelle savustetun kirjolohon. Hänen vaimoltaan sain hienon tunturimaisemataulun, Paavo kertoo.

Kalamies tähyää ensi kesään

– Kerran putosin veneestä jokeen. Kun yritin nousta seisomaan veneessä aivan rannassa, jaloissa ei ollutkaan voimaa, niinpä horjahdin laidan päälle ja veteen. Onneksi oli matalaa. Sitten kontata polskutin rantaan ja sain vielä veneenkin kiinni. Rintataskussa ollut puhelinkaan ei kastunut. Soitin Hil-tusen Karille, joka tuli apuun. No ei siinä vaiheessa enää hätää ollut, Paavo muistelee.

– Jalat ovat menneet huonoiksi, tuulella ei pysty lähtemään. Polvessa on tekoniivel ja nilkan kuluuspinta on myös lopussa. Nyt olen sitonut köyden keulasta kiinni, jolla vedän itseni ylös perätuholta, Paavo kertoo.

– Joka vuosi olen ajatellut, etten kalasta seuraavana kesänä, silti olen kalastanut. Ehkä ensi kesänä olen vain ihmisten kalastaja, Jeesuksen verkoilla, Paavo tuumailee.

KHY

Vaivaton vihkihetki kirkossa 11.12. klo 15-19

Tapahtuma tarjoaa mahdollisuuden avioliiton solmimiseen kirkossa matalalla profiililla. Sen suosio perustuu järjestelyjen helppouteen aidosta tunnelmasta tinkimättä. Kaikki on valmiina kirkonmäällä hääkakkua myöten.

Esteettömyystodistus oltava 7 päivää ennen vihkimistä.

Vihkimiseen ilmoittaudutaan varaamalla vihkiaika kirkkoherranvirastosta, p. 3355 200. Kirkossa vihkimisen edellytyksenä on seurakunnan jäsenyys ja rippikoulun käyminen. Lisätietoja saa kirkkoherranvirastosta. Lisätietoja saa kirkkoherranvirastosta.

OMAISHOITAJIEN JA LÄHEISTEN VIRKISTYSPÄIVÄ

NORVAJÄRVEN LEIRIKESKUKSESSA 25.11.

Rovaniemen seurakunnan diakoniatyö järjestää omaishoitajille ja heidän läheisilleen virkistyspäivän Rovaniemen seurakunnan leirikeskuksessa Norvajärvellä. Retki on maksuton. Päivää vietetään jouluisissa tunnelmissa ja toistemme hyvässä seurassa. Tiedustelut ja ilmoittautumiset keskiviikkoon 20.11. mennessä Sirpa Hiilivirrälle p. 040 5469 421

tai diakoniatöimistöön, p. 016 3355 236. Puhelimen puhepostiin voi jättää myös ilmoittautumisen mainiten oman nimen ja puhelinnumeron, ruokavalion sekä virkistyspäivän nimen. Lähtö linja-autoasemalta tilausajon puolelta klo 9 ja paluu samaan paikkaan n. klo 14.

Tervetuloa!

Tule vapaaehtoiseksi Helmikammarille!

Helmikammari on ikäihmisten kyläpaikka Kauppatorin reunalla, joka kokoaa yhteen lukuisia ikääntyviä ihmisiä neljänä päivänä viikossa. Heitä palvelee iso joukko vapaaehtoisia erilaisissa tehtävissä. Tällä hetkellä vapaaehtoisia tarvitaan erityisesti kahviossa ja saliemännän tehtävissä. Jos sinulla on elämässäsi tilanne, jossa voisit toimia Helmikammarin vapaaehtoisena, ota rohkeasti yhteyttä ja tule käymään tai soita. Odotamme Sinua joukkoomme!

HELMIKAMMARI

Kammari ja kahvio auki ma-to klo 10–14. Pohjolankatu 4, käynti torin puolelta. Arja Rissanen p. 0400 376 472.

Kuva KHY

Sureva tarvitsee lempeää hoivaa, kuuloetäisyydellä oloa ilman tunkeilua, sanoo sairaalapastori Marjatta Orava.

Sairaalapastori Marjatta Orava

”Sano suruasi rakkaudeksi”

Marjatta Orava toimii sairaalapappina. Hän on kohdannut ja saatellut monia sairastuneita kirkkomaahan asti. Hän tietää ja tuntee viimeiselle rajalle tulevien tunteja ja kysymyksiä. Ne ovat myös opettaneet Marjattaa pappina ja sielunhoitajana. Marjatta rohkaisee surun kanssa matkaavia sanomaan Hanna Ekolan sanoin surua rakkaudeksi. Suruhan kertoo, että elämässä on ollut jotain tosi rakasta.

Tuo suru, jonka sain

Suru tuo muutoksen, jota ei voi hallita. Mikä on ”pimeän laakson” tarkoitus? Opettaako se jotain?

– Ihmiselle on tärkeää voida joka hetki elää tarkoituksellista ja merkityksellistä elämää. Siinä mielessä suru voi antaa, mutten toki lähde näin surevalle sanomaan, koska se on kovaa, Marjatta Orava sanoo.

– Surusta selviytyneet kertovat elämän syventyneen, laajentuneen, antaneen viisautta, lisänneen elämänhalua ja tuoneen selkeyttä omaan kuolevaisuuteen ja sen tiedostamiseen, Marjatta kertoo.

Nykypäivän yksinäinen suru

Nykyajassa pelätään surua, se on jollain tapaa tullut pelottavamaksi kuin ennen. Nykyajassa suru on yksinäisempää kuin ennen.

– Aiemmin surtiin yhteisöllisemmin suvun ja naapurien kanssa. Nyt suku on matkojen päässä eikä naapureiden kanssa välttämättä olla paljon tekemisissä.

– Lisäksi kuolema tapahtuu piossa, jolloin se on tullut meille vieraaksi ja oudoksi, sellaiseksi, jota ei koeta elämään kuuluvaksi. Aiemmin se jäsenettiin elämään, koska kuultiin kotona, Marjatta tulkitsee nykypäivän tilannetta.

On luonnollista pelätä

Orava pitää kuoleman pelkäämistä luonnollisena, koska se erottaa meidät rakkaista ihmisistä. Tuntuu mahdottomalta käsittää, että elämä on ohi.

– Se on totaalista luopumista: omasta itsestä, rakkaista, kaikesta turvallisuudesta.

– Jälkeen jäävälle tulee myös turvattomuuden tunne, jossa rishtelevät monet tulevaisuutta koskevat kysymykset. Miten selviän ollenkaan eteenpäin?

– Ehkä pahinta suru on silloin, jos se totaalisesti vie alta elämän perusturvallisuuden. Näinhän käy, jos menetetty läheinen on ollut suuri elämän turva.

Valmistautumista ja kypsymistä luopumiseen

Suru ei kysy lupaa saapua. Marjatta Oravan mielestä suruun kuitenkin voi varautua. Hän katsoo, että meidän tulisi läpi elämän jollain tavalla kypsyä kohti menetyksiä ja luopumista niin läheisistä kuin myös omasta elämästä. Marjatta rohkaisee tiedostamaan ja ajattelemaan kuolemaa.

– Kuolema saa olla mielessämme useinkin, koska se on osa elämäämme, aivan elämän alusta lähtien. Silti kuolema tulee arvaamattomana ja hallitsemattomana. Useita menetyksiä kokenutkaan ei ole täysin valmis uuteen menetykseen, Marjatta sanoo.

– Sairasvuoteella hiipuva voi kypsyä siihen, että hänen aikansa on tullut, niin että voi lähteä tyynin ja kiitollisin mielin. Omalla kohdalla voi tehdä valmiiksi asioita kuolinhetkeen mennessä.

– Kun ihminen on menettämässä rakasta läheistä ihmistä, siinä ei tulla tai olla valmiita, usein miten se tapahtuu menetyksen jälkeen surutyössä, Marjatta toteaa.

Surukokemukset ovat erilaisia

– Suru on aina henkilökohtainen kokemus, eikä siihen ole yhtä ainoaa oikeaa tapaa. Surun läpikäymisen vaiheista on laadittu hienoja teorioita, joista voi olla apua sen hahmottamisessa, mitä mahdollisesti voi olla edessä, Marjatta arvioi.

– Surun kesto on itse kullakin erilainen, toisella se menee nopeasti ohi, toisella se kestää vuosikausia.

– Surun alkamisaikakin vaihtelee. Pitkään sairastaneen poislähdön jälkeen voi tuntua helpottavalta, mutta myöhemmin suru saapuu yllättäen kuin nyrkin isku silmään. Suru alkaa vasta tuolloin, Marjatta kertoo.

Kunnioittamista ja ymmärtämistä

– Toisilla voi olla, ettei läheisen kuoleman jälkeen tunnu mitään, ei ole mitään surun merkkejä. Ihmisten tulisi kunnioittaa surun yksilöllisyyttä. Ei tarvitse ihmetellä sitä, ettei omainen näytä surulliselta ulospäin ja ajatella, ettei tuo sure ollenkaan. Kaikille ei ole luontaista näyttää ulospäin vahvoja tunteita, Marjatta sanoo.

– Myös perheen sisällä pitäisi myös muistaa, että suru koetaan täysin yksilöllisesti. Esimerkiksi lapsen menetyksessä voi olla tosi rankkaa nähdä toisen tapa surra. Suhteessa voi tulla jopa kriisi, kun ei kyetä kohtaamaan, koska tunnetaan ja koetaan niin eri tavoin, Marjatta muistuttaa.

Surevaa ei tule hoputtaa

– Surulla on aikansa ja paikkansa. Surun tiellä olevaa ei tule hoputtaa, vaikka ulkopuoliset hyvää tarkoitaen saattavat niin tehdä kysymyksillään tai piristysyrityksillään.

– Hyväntahtoinen kysymys, oletko jo päässyt surusta yli, voi

tuntua loukkaavalta. Siinä ollaan tukkimassa toisen surua eikä hyväksytä sitä, missä toinen on menossa.

– Tällaiset ilmentävät ehkä kysyjän avuttomuutta, huolta tai hätää, koska voi olla vaikeaa katsoa surevan alakuloa tai hänen vetäytymistään. Siinä ulkopuolisella tulee tarve piristää surevaa, Marjatta miettii.

Ehkä myös ajatellaan vanhoja stereotyyppisiä ohjeita, että surusta tulisi päästä irti. Niinpä jotkut yrittävät sitä vaikkapa muuttamalla toiselle paikkakunnalle tai viemällä nopsasti silmistä pois kuolleen tavarat.

– Sellainen ei liene tarpeellista, joka tapauksessa meillä on muistot, Marjatta muistuttaa.

Sureva tarvitsee lempeää hoivaa

Marjatta Oravan mielestä lääkkeillä voi tarvittaessa olla paikkansa surevan elämässä. Hän kuitenkin näkee surun olevan se lääke, joka viime kädessä auttaa: että uskaltautuu hiljalleen kohtaamaan menetyksensä.

– Sureva tarvitsee lempeää hoivaa, lähellä, sellaisella kuuloetäisyydellä oloa ilman tunkeilua.

– Sururyhmästä saa vertaistukea. Myös luonto ja liikunta auttavat monia, samoin kulttuuritaidet: musiikki, maalaaminen, runot. Jo pelkän tiedon saaminen surusta auttaa.

– Myös perusrutiinit ovat tärkeitä: on syötävä säännöllisesti vaikkei maistuisi, on nukkuttava kohtuullisesti. On pidettävä yllä tavalisen elämän kuvioita.

– Sureva ei aina osaa edes pyytää apua, siinä tulee olla herkkä korva, vaikkapa kysymällä voinako auttaa ruoanlaitossa, voinko ottaa mukaan, Marjatta rohkaisee.

Surun tuttava

Onko työkseen sairaita, kuolevia ja heidän omaisiaan kohtaava pappi sitten surun tuttava? Miten pappi itse on selvittänyt asioita itselleen?

– Olen ollut surun tuttava jo ennen syntymääni. Synnyin surun syliin, koska isäni oli kuollut kaksi kuukautta ennen syntymääni. Se on asia, jonka jälkiä näen elämässäni kaiken aikaa. Isän ikävä on elinikäinen, vaikka menetys tapahtui silloin, kun en pystynyt sitä mitenkään hahmottamaan, Marjatta-pappi avaa kokemustaan.

Oma hautajaissuunnitelma

Pappi elää niin kuin opettaa. Marjatta on laatinut oman hautajaissuunnitelmansa jo 18 vuotiaana.

– Suvussamme on ollut tällainen perinne, että oma hautajaissuunnitelma löytyy tietopaikasta. Olen joutunut järjestelmään tätini hautajaiset parikymppisenä. Auttoi tavattomasti, kun tiesi lähteneen toiveet.

– Oma suunnitelmani on yöpöytäni laatikossa, mieheni ja lapseni tietävät sen. Matkan varrella olen tuki päivittänyt sitä, Marjatta sanoo.

Sairas opettaa sielunhoitajaa

Sairaalapapin työ opettaa jatkuvasti myös kokenutta sielunhoitajaa, Marjattaa.

– Jokainen kohtaamani ja elämästä lähtenyt on antanut ainutlaatuisen lahjan, samoin sureva. He ovat opettaneet jotain ainutlaatuista, mitä muutoin en olisi keltään muulta voinut saada.

– Monesti koen saavani enemmän kuin mitä annan. Niin se on, että ammattiauttaja menee myös oppimaan sairailta ja kuolevilta. Tämä työ on enemmän sellaista alhaalta päin kannattelua, että antaisi avointa tilaa, Marjatta kertoo.

Jeesus onnittelee

*”Autuaita ovat hengessään köyhät,
sillä heidän on taivasten valtakunta.*

*Autuaita murheelliset:
he saavat lohdutuksen.*

*Autuaita kärsivälliset:
he perivät maan.*

*Autuaita ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano:
heidät ravitaan.*

*Autuaita ne, jotka toisia armahtavat:
heidät armahdetaan.*

*Autuaita puhdassydämiset:
he saavat nähdä Jumalan.*

*Autuaita rauhantekijät:
he saavat Jumalan lapsen nimen.*

*Autuaita ne, joita vanhurskauden vuoksi vainotaan:
heidän on taivasten valtakunta.*

*Autuaita olette te, kun teitä minun tähteni herjataan
ja vainotaan ja valheellisesti puhutaan kaikkea pahaa.*

*Iloitkaa ja riemuitkaa,
sillä palkka, jonka te taivaissa saatte, on suuri.*

(Matteus 5)

KHY

Pyhien toivo

*Minä näin suuren kansanjoukon, niin suuren, ettei
kukaan kyennyt sitä laskemaan. Siinä oli ihmisiä
kaikista maista, kaikista kansoista ja heimoista, ja
he puhuivat kaikkia kieliiä. He seisoivat valtaistuimien
ja Karitsan edessä yllään valkeat vaatteet ja
kädessään palmunoksa.*

*Yksi vanhimmista kysyi minulta:
”Keitä nämä valkeavaatteiset ovat?
Mistä he ovat tulleet?”
Minä vastasin: ”Herra, sinä sen tiedät.”*

*Hän sanoi minulle:
– Nämä ovat päässeet suuresta ahdingosta.
He ovat pesseet vaatteensa
ja valkaisseet ne Karitsan veressä.
Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä
ja palvelevat häntä hänen pyhäkössään
päivin ja öin,
ja hän, joka istuu valtaistuimella,
on levittänyt telttansa heidän ylleen.
Nälkä ei heitä enää vaivaa, ei jano,
enää ei heitä polta aurinko
eikä paahtava helle.
Karitsa, joka on valtaistuimen edessä,
kaitsee heitä
ja vie heidät elämän veden lähteille,
ja Jumala pyyhkii heidän silmistään
kaikki kyyneleet.*

(Johanneksen Ilmestyskirja 7)

Pyhien yhteys

*Oi kiitos Jeesus nimellesi sun,
kun pyhille soit levon siunatun
ja rauhan jälkeen tuskan taistelun.
Halleluja, halleluja, halleluja.*

*Sä olit voima heidän matkallaan
ja kallio, kun riehui myrskyt maan.
Yön halki loistit heidän valonaan.
Halleluja, halleluja, halleluja.*

*Oi yhteyttä kaikkein pyhien,
me vaivassa, he maassa autuuden.
On seurakunta pyhä, yhteinen.
Halleluja, halleluja, halleluja.*

*Niin koittaa päivä, uusi loistava,
kun Herra saapuu kirkkaudessa
ja pyhät liittyy pyhiin taivaassa.
Halleluja, halleluja, halleluja.*

*...
Soi Jumalalle kiitos ainiaan.
Halleluja, halleluja, halleluja.*

(Virrestä 142)

Pyhäinpäivä:

Onnelliset ja pyhät

Kirkkovuoden pyhäpäivät kertovat siitä, kuka Jumala on ja mitä hyvää hän meille lahjoittaa.

Pyhäinpäivänä muistetaan ”kaikkia pyhiä” ja ”kaikkia uskovia”, jotka ovat kuolleet ennen meitä. Yhtäältä puhutaan ”kaikista”, siis monenlaisista ihmisistä. Toisaalta muistellaan ”pyhiä” ja ”uskovia”, siis sellaisia, joissa on jotakin epätavallista. Pyhäinpäivä ei ole yleinen vainajien päivä, vaan pyhien päivä.

Kenet voi lukea tällaiseen pyhien ja uskovien joukkoon? Epäilyksiä herää niin omaa itseä kuin hankalia lähimmäisiä kohtaan. Kuka kelpaa tuohon ”valkopukuisten joukkoon”?

Pyhäinpäivänä kirkkoissa luetaan Jeesuksen vuorisaaunan kuvausta ihmisistä, jotka ovat ”autuaita” eli sananmukaisesti ”onnellisia”.

Autuaita eli pyhiä ovat ”hengessään köyhät”, ”murheelliset”, ”kärsivälliset”, ”ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano”, ”ne, jotka toisia armahtavat”, ”puhdassydämiset”, ”rauhantekijät” ja ”te, kun teitä minun tähteni herjataan ja vainotaan”.

Tuskinpa Jeesus halusi vaatia, että keltavatsatkin pyhien joukkoon

ihmisen pitää omistaa kaikki nämä piirteet. Autuaiden joukko on kirjava ja sekalainen kuin seurakunta. Jotkut ovat surullisia, toiset rohkeita, jotkut esimerkillisiä, toiset taas ovat joutuneet ahtaalle.

Kaikkia autuaita yhdistää kuitenkin yksi asia: heille luvataan jotakin enemmän kuin mitä he itse ovat saaneet aikaan. Köyhille annetaan taivaan valtakunta, murheelliset saavat lohdutuksen, kärsivälliset maan, oikeudenmukaiset ravitaan, armahtajat armahdetaan, rauhantekijöitä tullaan nimitämään Jumalan lapsiksi.

Autuaiden tulevaisuus on parempi kuin miltä nyt näyttää. Elin-aikanaan he ovat aika raihmainen ja onneton joukko – ei juurikaan kehuttava, ei kadehdittava eikä ainakaan pyhän oloinen. Kuvauksen lopussa Jeesus sanoo, että ”minun tähteni” eli hänen seuransa vuoksi hänen oppilailleen käy sekä huonosti että hyvin.

Olisiko pyhyys näin yksinkertainen asia: Kun pysyt Kristuksen seurassa, olet pyhä, näyttää miltei näyttää. Lisäksi: loppu hyvin, kaikki hyvin.

Eero Huovinen
Emerituspiispa

Pyhäinpäivänä 2.11.

Klo 10 kirkossa messu, jonka jälkeen ekumeeninen muistohartaus Karjalapatsaalla Ruokasenpuistossa.

Poisnukkuneiden muistohetket

Klo 10 Jouttikeron kappelissa messu.
Klo 10 Muurolan kappelissa sanajumalanpalvelus.
Klo 11 Sinetän kappelissa messu.
Klo 14 Maijasen kappelissa messu.
Klo 15 Viirinkankaan kappelissa muistohetki.
Klo 15 Tavivaaran kappelissa muistohetki.
Klo 16 Meltauksen kappelissa messu.
Klo 18 kirkossa muistohetki.
Klo 18 Ounasrinteen kappelissa messu.
Klo 18 Viirin kappelissa rukoushetki.

Kuljetus Tavivaaran kappelille Pyhäinpäivän hartauteen la 2.11.

Lähtö klo 14 Rovaniemen linja-autoaseman kaukoliikennepuolen tilauslaiturilta noudattaen paikallisliikenteen reittiä.

Hartaus klo 15, paluukuljetus hartauden jälkeen kaupunkiin samaa reittiä.

Kuljetus 6 €/hlö. Alle 12 v. ei maksua.

ROCKTASO

MUSIIKKIPAJA KAIKILLE NUORILLE

TI 22.10. KITARAT

Olisiko rockia ilman sähkökitaraa? Millaisella kitaralla kannattaa aloittaa? Olli Pylkkänen.

TI 29.10. ÄÄNENTOISTO JA MIKSAUS

(Seurakuntakeskuksen bändikämppä). MITÄ ON PHANTOM VIRTÄ? Miksi mikrofonit vinkuvat keikalla? Olli Pylkkänen.

TI 5.11. SÄHKÖBASSO

Miksi bändissä on basisti? Olli Pylkkänen, Tero Rautio.

TI 12.11. CLASSICAL ROCKS

Mitä yhteistä on klassisella ja hevillä? Jenni Kallio.

TI 19.11. RUMMUT

Miten soitetaan beat? Mikä on filli? Ana Pehkonen.

TI 26.11. URUT.

Mitä yhteistä on uruilla ja gospelilla? Mitä on barokki? Kirkossa urkuja esittelee kanttori Mauri Miettunen.

TI 3.12. MUSIC & STYLE

Onko vaatteet mun aatteen? S-M Karlström

TI 10.12. MINNA & JUSSI PYYSALON JOULUKONSERTTI

Rovaniemen kirkossa klo 19.00.

Musiikkipaja kokoontuu tiistaisin klo 17.00-18.30 Nuortenkahvila Katutasolla (Kansankatu 11) paitsi ti 29.10. seurakunnan bändikämpässä (Rauhankatu 70) ja ti 26.11. sekä 10.12. Rovaniemen kirkossa. Tervetuloa mukaan! **Järjestäjä** Rovaniemen seurakunta. **Lisätietoa** nuorisomusikko Olli Pylkkänen 040 173 2100.

Rippikouluryhmät aloittavat työskentelyn

Vuonna 1999 syntyneistä rippikoululaisista on muodostettu ilmoittautumiskorttien toiveiden pohjalta 26 ryhmää. Vaih- totoiveita tuli runsaasti 27.9. mennessä, joista suurin osa voi- tiin toteuttaa. On tärkeää aloittaa rippikoulutaival sen ryh- män mukana, johon on sijoitettu, vaikka oma vaihtotoive ei olekaan toteutunut. Vaihtotoiveet ovat edelleen voimassa ja niitä toteutetaan sen mukaan miten ryhmien kokoonpanot elävät. Jokaista ryhmää ohjaa sille nimetyt työntekijät ja he tiedottavat ryhmänsä kokoontumisista.

Vieläkö mukaan?

Jos joku 1999 syntynyt on vielä jäänyt rippikouluryhmän ha- kuprosessin ulkopuolelle, täytyy toimia välittömästi jos vielä haluaa mukaan. Muutamaan ryhmään mahtuu vielä mukaan eivätkä kokoontumiset kaikissa ryhmissä ole vielä alkaneet. Myöhäisherännäiset voivat ottaa yhteyttä nuorisosihteriin.

Jere Turpeinen
vs. nuorisosihteri
040-5905482, 016-3355281

Partiolaisten adventti- kalenterit myynnissä

Suomalaiset partiotytöt aloittivat adventtikalentereiden myynnin syksyllä 1947 ja näiden kalentereiden myötä ad- venttikalenteriperinne on juurtunut suomalaiseen jouluno- dotukseen. Partiolaisten adventtikalentereissa ensimmäinen luukku avataan aina juuri ensimmäisenä adventtisunnuntai- na. Kaikki adventinajan juhlapäivät on kuvitettu perinteisil- lä kuva-aiheilla. Kalenterin kääntöpuolella on tänä vuonna jouluinen lautapeli.

Adventtikalenterin hinta on 7 euroa ja myynnistä saatu tuotto jaetaan Lapin Partiolaisten sekä paikallisen partio- lippukunnan kesken. Adventtikalenterin on kuvittanut tä- nä, kuten kahtena edellisenäkin vuonna, rovaniemeläisläh- töinen Lasse Katainen.

Kalentereita voi tiedustella voi suoraan partiotut- tavilta sudenpen- nuista aikuisiin sekä seurakunnan partiotyönohjaa- jalta Antti Pehko- selta p. 040 7414 531.

Jussa Huttunen (vas.), Santtu Kivijärvi, Riku Ahvenjärvi ja Arttu Olli Undefined-bändin treeneissä Aapakirkon bändikämpässä.

Bändien harjoitustila Aapakirkolle

Syksyn käynnistyessä Aapa- kirkolla on otettu käyttöön kerho- ja nuorisotilat re- montoidussa rivitalossa.

Nuorten bändeille on valmistet- tu oma äänieristein varustettu tila, jossa bändit saavat vuoron perään tree- nata arki-iltais- in ja myös viikonloppui- na. Aapakirkolla treenaa viisi ryhmää ja seurakunnan toisessa bändikämpäs- sä ja seurakuntakeskuksessa kahdeksan pumpppua. Ryhmissä soittaa 16-18 vuo- tiaat nuoret, pääasiassa pojat, tyttöjäkin joukoista löytyy.

Nuorisotyönohjaaja **Tero Raution** mukaan treenikämpät on otettu ilol- la vastaan. Rautio katsoo seurakunnan vastaavan kovaan kysyntään. Samalla tällainen mahdollistaa bändien mukaan tulon seurakuntatoimintaan matalalla kynnyksellä.

Musiikki on Jumalan hyvä lahja, jo- ka hoitaa ja samalla se on hieno harras- tus, Rautio kertoo rohkaiseensa nuoria musiikin pariin.

Rautio huolehtii ja järjestää bändien

harjoitusvuorot. Nuorisomusikko puo- lestaan kutsuu ryhmiä esiintymään eri tilanteisiin, esimerkiksi nuorten messui- hin. Bändit esiintyvät myös erillistapah- tumissa kuten nuorisokahvila Katutason rockkilloissa tai Pommisuojarockissa.

Undefined harjoittelee Aapakirkolla

Torstaina Aapakirkon bändikämpässä oli harjoittelemassa neljä nuorta mies- tä **Jussa Huttunen, Santtu Kivijärvi, Arttu Olli ja Riku Ahvenjärvi**. Sante- ri Salmijärvi ei ollut tällä kertaa pääs- syt mukaan harjoituksiin. Nelikko ker- too harjoitelleensa aiemminkin yhdes- sä, mutta nykyisellä kokoonpanolla vasta kesästä lähtien.

Meillä on yhteinen tyyli. Eli yhteiset biisivalinnat ja kukin tietää mitä tekee. Nimeä ei oo vielä keksitty, pojat kerto- vat kuin yhdestä suusta.

Oisko se Undefined, Jussa kek- sii keskustellessamme. Eli ku ei vie- lä määritelty, se voi olla määrittelemä- tön, undefined, pojat pohtivat.

Jussa, Santtu, Arttu ja Riku kerto- vat soittavansaheviä, melodista Hea- vy Metal –rockia. Omia biisejä ei vie-

lä ole tehty. Sanoituksia löytyy, joita Jussa yhtyeen laulajana on rustannut.

Yks sävellys oli, mutta se oli liian ala- kulonen. Ei sellaista voi eka biisinä jul- kaista, koska eka ilmentää bändin tyylin eikä se saa matkia mitään, Santtu linjaa.

Pojat eivät ole asettaneet vielä kovia tavoitteita, silmissä kuitenkin siintelee vakiintuminen keikkabändiksi, mut- ta se edellyttää omia biisejä ja niiden kautta nimen saamista.

Kun vasta hiljattain tällä poppoolla aloitettiin ,ei vielä ehditty pommisuoja- rockiinkaan, joku tuumii.

Pojilla on haaveissa pääsy Sime- rockiin lämpäribändiksi.

Se vaatii kovaa kuria ja treeniä ja sit- ten vielä Simerockin bändikisan voit- toa tai kisan yleisöäänestyksen voittoa facebookissa.

Ja vähän ihmettähän, Riku lisää. Mitä ihmettä, kysyn. Noo, kyllä se varmaan on ankaraa reeniä, Riku selittää.

Pojat jäävät jatkamaan vielä toisen tunnin. Kotona sitten kukin yksin vii- kon muina päivinä, he kertovat.

Toivotan kurinalaisia treenejä ja me- nestystä kisassa.

KHY

Soon ah will be done!

Seitakuoro on marraskuussa jälleen uuden aluevaltauksen äärellä, kun kirkossa kajahtaa 1800-luvun Ameri- kasta voimansa ammentavaa musiik- kia negrospirituaalikonserttina. Neg- rosprirituaalit ovat Afrikasta aikoi- naan Amerikkaan orjiksi tuotujen ih- misten hengellisiä lauluja. Tarttuvi- en melodiodien lisäksi laulut sisältä- vät pakahduttavan suuria tunteita, niin iloa, surua kuin tuskaakin.

Orjille laulut olivat usein ainoa ta- pa ilmaista itseään. Lauluissa kuuluu ominaisena myös vahva usko Juma- lan pelastavaan voimaan ja monesti laulut voivatkin päätyä jopa hengelli- seen humokseen.

Seitakuoro on hypännyt rohkeas- ti tutkimaan spirituaalien tulkinta- ja laulutapoja ja pyrkii tarjoamaan taval- lisesta kuoroesityksestä poikkeavan, kokonaisvaltaisen elämykse konsert- tiyleisölleen.

Konsertissa Seitakuoron mukana on rovaniemeläisistä musikoista koot- tu bändi. Lisäksi solistina Seitakuoron kanssa taituroi Club for Fivessäkin si- jaisena laulanut Jutta Annala.

Soon ah will be done!
-negrospirituaalikonsertti
Rovaniemen kirkossa la
9.11.2013 klo 18.00.
Liput ovelta 12/8 e opiskelija- kortilla 5 e.

Lähetysseuralta 80 000 euroa Angolan ruokakriisin hoitoon

Lähetysseura lähettää 80 000 euroa Luterilaisen maailmanliiton katastrofityölle Angolaan, jota koettelee vakava kuivuus. Varat käytetään pääosin ruokaan ja puhtaan veteen. Katastrofituella autetaan Huilan ja Cunenen alueilla eteläisessä Angolassa asuvia. Jättävän ruoka-avun piiriin kuuluu noin 6000 henkeä. Apu kohdennetaan vaikeimmassa asemassa oleville väestöryhmille kuten lapsille, naisille, vanhuksille ja vammaisille.

Eteläisessä Angolassa sademäärät ovat jääneet viimeisen kahden vuoden aikana selvästi keskiarvo- ja alhaisemmiksi. Namibiassa ja osissa Angolaa tämä on johtanut muun muassa lasten aliravitsemuksen yleistymiseen, karjakuolemiin, kotieläinten myyntiarvon laskuun sekä laajamittaiseen työttömyyteen maaseudulla. Tällä hetkellä

ruokakriisi koskettaa lähes kahta miljoonaa angolalaista – ja nälkäkriisin pelätään yhä pahenevan.

Luterilaisen maailmanliiton hal-

linnoiman hankkeen toteutuksesta vastaavat pääosin paikalliset kirkot tai niiden yhteydessä toimivat avustajajärjestöt. Lähetysseuran tuki kannavidaan kirkkojen kansainvälisen katastrofityön verkoston ACT -allianssin kautta. (SLS-uutisia)

Auta Angolan kuivuuden uhreja:

Verkkopankissa
Katastrofirahaston keräystili
IBAN: FI60 8179 9710 0312 86
BIC: DABAFIHH
kirjoita viestikenttään AUTA

Soita katastrofikeräyspuhelimeen 0600-11320 (Puhelun hinta 20,28 e + pvm.)

Lahjoita tekstiviestillä kirjoittamalla viestiksi

AUTA5 (5 e) tai AUTA10 (10 e).

Lähetä viesti numeroon 16155

Taivaslaulun aitous koskettaa

Pauliina Rauhalan esikoisteos *Taivaslaulu* on ansaitusti vuoden kristillinen kirja. Laulaja Riki Sor-san valinta julkistettiin Helsingin Kirjamessuilla sunnuntaina.

– Taivaslaulu on järkyttävän todellinen tarina. Se on henkinen selviytymiskamppailu ja kahden pienen ihmisen irtautuminen vanhoista uskomuksista ja tavoista.

– (Päähenkilöt) Vilja ja Aleksi tekevät omat yksilölliset ratkaisunsa murtautumalla ulos näistä ummehtuneista perinteistä. Kirja on koskettava lukukokemus ja yksilön vapauden riemuvoitto, Sorsa perustelee.

Vanhoillislestadiolaisen nuoren perheen elämää kuvaava kirja voi siis tavoittaa myös tyystin toislaissa kulttuurissa eläneen viihdelaulajan.

Voi myös makustella: onko sadantuhannen vanhoillislestadiolaisen osalta kyse vain ”vanhoista uskomuksista ja ummehtuneista perinteistä”.

Yhtä kaikki: kirja onnistuu puhuttelemaan hyvin erilaisia yleisöjä. Kauniilla, runollisella kielellä se avaa ulkopuolisellekin lestadiolaisten maailman ja liikkeen opin.

Kirjailija on itse iloinut siitä, että on näin voinut kuvata myös liikkeessä ilmenevän rakkauden, lohdun ja kaipuun, sillä ”valo paistaa yhtäkaaa monesta suunnasta, jolloin erilaiset varjotkin näkyvät”.

Näin lähes pelkästään kielteisessä sävyssä eri tavoin uutisoidusta yhteisöstä kiteytyy lämmin ja puhutteleva kuva.

Kirja-arvio

Perhe on vanhoillislestadiolaisen liikkeen arjen ja elämän keskiössä. Vedenjakaja on suhtautuminen pariskuntien oikeuteen harkita omia voimavarojaan lasten määrän suhteen.

Pauliina Rauhalan fiktiivinen romaani on puheenvuoro tähän ajankohtaiseen keskusteluun, mutta tyystin toisenlaisella, hienovaraaisella ja kauniilla tavalla kuin yleensä.

Aitojen, lihaa ja verta olevien romaanihenkilöiden elämän kohtaloilla ja valinnoilla kirjailija esittää kritiikkiä vanhoillislestadiolaisuuden ongelmien ytimeen: pelastuksen ulkopuolelle muut sulkevaan oppiin, hoitokokousten, ankarien elämäntapanormien ja yhteisön valvonnan tuottamiin haavoihin.

Kirjan rytmi on huikea. Eepisen kerronnan keskellä vuorottelevat myös lasten mollaajia- ja barbie-leikkien autenttiset vuoropuhelut, toisaalta nettiblogien ja kommenttien täsmätieto. Oma piirteensä on miehen näkökulma, joka kasvaa Aleksin omintakeiseksi ratkaisuksi.

Nämä vahvuudet nostavat sen poikkeuksellisen antoisaksi lukukokemukseksi. Kirjailijan omin sanoin: tarina on kaikessa elämän puolella.

Tuomo Korteniemi

Jouluradio 104,4 Mhz kuuluu Rovaniemellä adventista alkaen

Suomen suosituin kausiradio Jouluradio starttaa tuttuun tapaan ensimmäisenä adventina 1.12.

Jouluradion uudistuneet internet-sivut on avattu lokakuun aikana. Sivujen uudistuneen ilmeen lisäksi niille päivitetään viikoittain videoita, kuvia ja muuta Jouluradio-aineistoa.

Vuoden 2013 musiikkipäälliköksi on valittu 28-vuotias Olli Aimola.

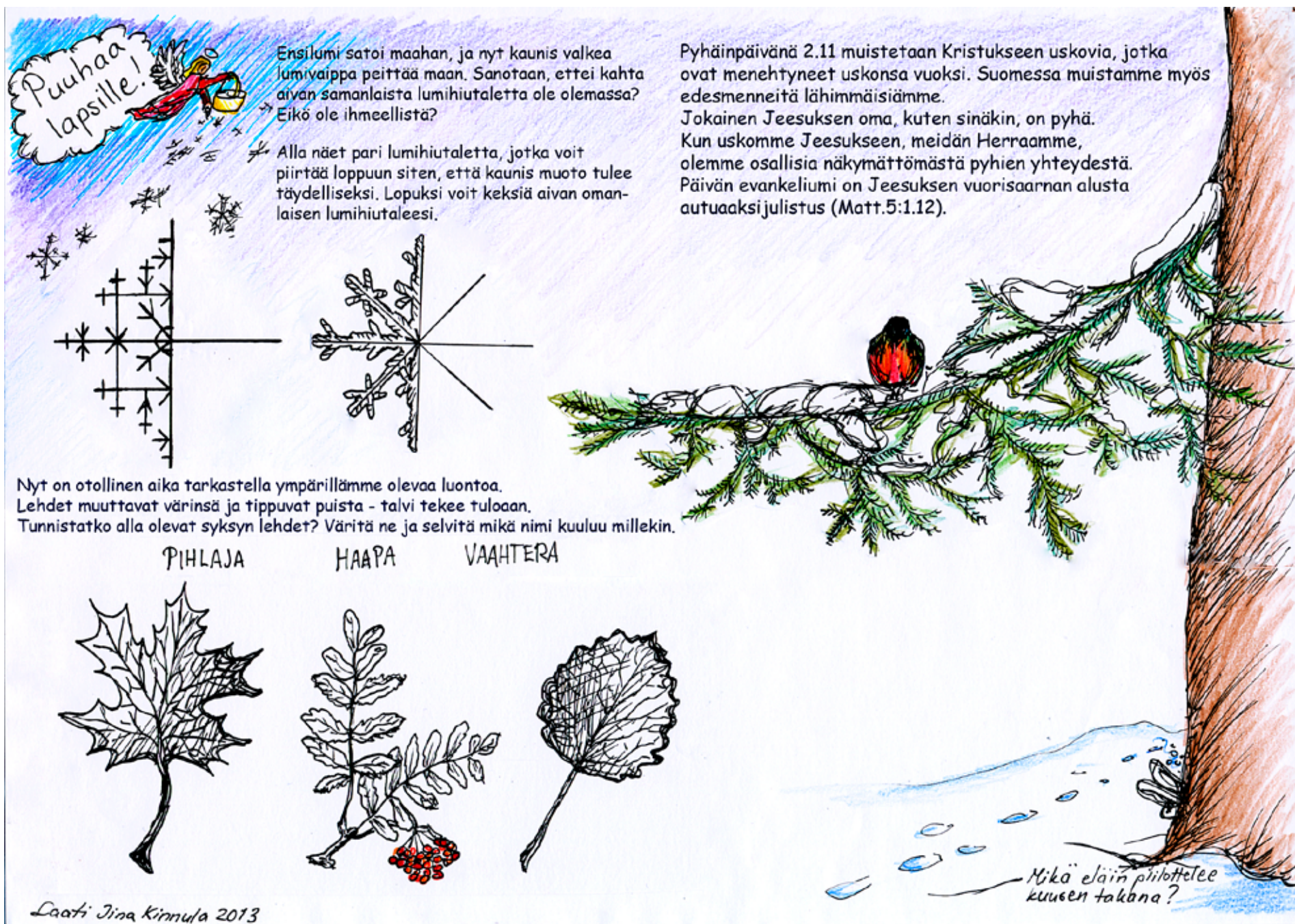
www.jouluradio.fi

Jouluradion uudet taajuudet

Rovaniemi	104,4
Oulu	91,6
Jyväskylä	96,8
Helsinki	102,0
Lahti	97,1
Turku	93,8
Kuopio	96,3
Seinäjoki	91,8

Tampere	101,6
Hämeenlinna	91,0
Espoo	89,7
Kouvola	94,4
Keski-Uusimaa	92,7
Pori	88,7

Musiikkia Rovaniemen kirkossa

02.11. klo 20 "Iltasointi kynttilän valossa" Kohti Valoa Kamariin - festivaalia. Mikael Helasvuo huilu, Lauri Angervo sello. Vapaa pääsy, Ohjelma 5€.

09.11. klo 18 Seitakuoron negrospirituaalikonsertti "Soon ah will be done", johtaa Kadri Joamets, solistina Jutta Annala, yhtye. Pääsylippu 12/8€, opiskelijalipulla 5 €.

01.12. klo 18 Adventtivesper, Rovalan sekakuoro, johtaa Kadri Joamets, liturgina Topi Litendahl, urkurina Mauri Miettunen, kolehti.

05.12. klo 20 Kansainvälinen nuorisokuorotapahtuma Sympaatti, avajaiskonsertti. Pääsylippu 10/6 €.

06.12. klo 16 Laulu Isänmaalle- yhteislaulutilaisuus. Vapaa pääsy.

07.12. klo 18 Unisef-konsertti, kansainvälinen nuorisokuorotapahtuma Sympaatti. Pääsylippu 15/10 €, puolet lipputuotosta Unisefin hyväksi.

10.12. klo 19 Minna ja Jussi Pyysalon "Jouluna Jumala syntyi"-konsertti. Vapaa pääsy, käsiohjelma 5 €.

14.12. klo 19 joulukonsertti, Juhani Alakärppä, laulu, Ismo Hintsala, urut ja piano. Pääsylippu 10 €.

16.12. klo 19 joulukonsertti, Jippu ja Jorma Elorinne, Maie Kuusik. Pääsylippu 15/10 €.

23.12. klo 22 Lapin Lauluveikkojen joulukonsertti, johtaa Maie Kuusik. Vapaa pääsy, käsiohjelma 10 €.

Kerää joukkue ja osallistu virsikisaan!

Virsikisa on tarkoitettu aikuisille ja rippikoulun käyneille nuorille. Tavoitteena on paitsi tutustua suomalaiseseen virsiperinteeseen myös perehtyä kirkkovuoden sisältöihin ja uskon perusteisiin sekä tukea hengellisen identiteetin vahvistumista.

Virsikisan järjestää Suomen kirkkomusiikkiliitto ry yhdessä kirkkomusiikkipiirien kanssa.

Virsikisaa käydään 3-4 henkilön joukkueissa ja ilmoittautumisaika päättyy 30.11.2013. Joukkue voi ilmoittautua osoitteessa www.sk-mi.fi tai puhelimitse Suomen Kirk-

komusiikkiliitto ry:n toimistoon arkisin klo 9-15 p. 09 – 4366 540. Rovaniemen seurakunnan yhteyshenkilö on johtava kanttori Mauri Miettunen.

Seurakunta- ja piirikisassa on 40 virttä ja finaaliin 20 lisää, yhteensä siis kisataan 60 virrestä. Laulamisen lisäksi virsien monipuolisesta tuntemisesta ja virsikirjan käytön osaamisesta on kisassa apua.

Seurakuntakisat käydään helmikuussa 2014. Niistä valitaan seurakuntaa edustava joukkue piirikisoihin maaliskuussa. Suuri finaali on 17.5.2014 Turun tuomiokirkossa.

Valoa Kamariin -festivaalin alkulämmittelyt kirkossa kynttilän valossa

Rovaniemellä vieteään Valoa Kamariin festivaalia 2.–10.11. Festivaalin tavoitteena on kuuden konsertin sarjalla taittaa kaamos ja tarjota kuusi erilaista konserttia, jolla tuodaan ”valoa kamariin”.

Pyhäinpäivän iltana huilisti Mikael Helasvuo ja sellisti Lauri Angervo loihitivat meille tunnelmallisen hetken Rovaniemen kirkossa. Ohjelmassa kuullaan mm. J.S.Bachin ja B. Brittenin soolospellosarjoja, C.P.E. Bachin soolosonaatti huilulle ja F. Couperinin musiikkia. Konsertti kutsuu lämmittelemään sielua ja korvia kynttilän valoon!

Lauantaina 2.11. klo 20 Rovaniemen kirkko ILTASOINTI KYNTTILÄN VALOSSA - lämmittelyä festivaaliin. Vapaa pääsy, Ohjelma ovelta 5€

Elämän suunta

Konserttikalenteri loppusyksyllä on muodostunut varsin mielenkiintoiseksi. Kun 2.11. lämmitellään Iltasoinneissa kynttilänvalossa, niin 9.11. soivat negrospirituaalit.

Itsenäisyyspäivän aikoihin kaupungin täyttää lapsi- ja nuorisokuoromusiikki. Mukana tässä kansainvälisessä Sympaatti-tapahtumassa on 11 kuoroa ja 350 laulajaa sekä Rovaniemeltä että eri puolilta Suomea. Rovaniemen kirkosakin konserteista saadaan nauttia 7. ja 9. joulukuuta, mutta vieraat esiintyvät myös sekä kaupungilla, kouluissa ja palvelutaloissa että Korundissa.

Kun peilaan omaa elämänpaikkaani ja muistelen nuoruuden aikaani, en voi kuin hämmästellä.

Miten tärkeä vaihe tuo aika murros- ja lukioikäisenä olikaan nuorisokuorossa, soitinyhtyeessä ja omassa laulu-yhtyeessä! Kun näi-

hin musisointeihin lisätään soitinopinnot ja merkittävät kokoon-tumiset seurakuntanuorten raamattu- ym. illoissa, ei ole ihme, että kirkkomuusikon kutsumus alkoi tuntua luonnolliselta valinnalta. Tie kohti Sibelius-Akatemiaa avautui ja nyt takana on vuosikymmeniä tässä kanttorin työssä. Toki se, että myös isä oli kanttori, antoi pohjan varhaisille musiikkiopinnoille ja innostavan kuvan kanttorin työstä. Niin minä kuin kanssani mahdollisimman moni voi elämässään toivottavasti todeta Anja Pori-on sanoin: ”Jumalan johdatus elämässäni: mistään en niin ihmeissäni, ikä ei riitä sen ylistämiseen.”

Lapsi- ja nuorisotyöhön satsaaminen musiikin muodossa on kannattavaa, se kantaa vuosikymmenien päähän tavalla tai toisella. Näin on seurakunnassamme tehtykin kanttoreiden lisäksi nuorisomuu-

sikon ja lapsityön kanttorin työn kautta, mutta vielä on työtä jäljellä. Kirkkomuskareiden kasvavaan suosioon on tarpeen vastata pitkäjänteisesti jo lähitulevaisuudessa.

Sympaatti-tapahtuma toivottavasti antaa lisää innostusta niin lapsille kuin nuorillemmekin. Olkaa siunattuja, te laulajat, niin kaukaa kuin läheltä tulevat. Soikoon musiikki Jumalan kunniaksi!

Mauri Miettunen
johtava kanttori

Hanna Kankaala työhön Bulgariaan

Olen Rovaniemen seurakunnan uusi nimikkolähetäjä, Hanna Kankaala. Olen iloinen, että Rovaniemen seurakunta lähti mukaan tukemaan minua ja tulevaa työtäni. Rovaniemi on minulle tärkeä kaupunki sekä lapsuuden mummolareisuista että kotikaupunkina. Asuin Rovaniemellä syksystä 1999 loppuvuoteen 2008 opiskellen kaksi tutkintoa Lapin yliopistossa. Rovaniemeltä muutin Lapualle, jossa toimin kolmisen vuotta lastensuojelun sosiaalityöntekijänä. Nyt asun ja opiskelen Hausjärven Ryttylän kylässä. Vapaa-ajalla tykkään lukea ja tehdä käsitöitä.

Opiskeluaikoina olin aktiivisesti mukana monenlaisessa toiminnassa Rovaniemen seurakunnassa. Vuosien aikana tutuksi tuli seurakunnan opiskelijatyö, jonka lisäksi toimin mm. yhteisvastuukeräjäjänä ja pyhäkoulun opettajana. Rovaniemen seurakunta ja siellä vietetyt vuodet ovat vaikuttaneet paljon siihen, että olen kevättalvella 2014 lähdeössä työhön Bulgariaan, jos Luoja suo. Siellä tarkoitukseni on olla mukana millet-vähemmistön parissa tehtävässä työssä.

Millet-kansa puhuu äidinkielenään turkkia ja heidän uskontonsa on islam. He asuvat omilla alueillaan kaupunkien laidoilla, työttömyys ja nuorten huumeidenkäyttö ovat ongelmia, joiden keskelä he elävät.

Millet-kansan keskuudessa on jo luterilainen seurakunta, jonka työyhteyteen minäkin menen. Alustavasti on suunniteltu, että työtehtäviini kuuluu jo olemassa olevien seurakuntien tukeminen sekä osallistuminen työhön uusien seurakuntien perustamiseksi. Ammattini perusteella kokonaisuuteen kuuluvat myös sosiaalityön asiantuntijatehtävät diakoniatyön kehittämisessä ja vastuunkantajien kouluttamisessa. Työ edellyttää sekä turkin että bulgarian kielen hallitsemista, niinpä aluksi on edessä kielten opiskelua.

Olen kiitollinen kaikista lähettäjistä, sillä ilman teitä ja teidän esirukouksianne tätä työtä ei pystyisi eikä kannattaisi tehdä. Toivottavasti tapaan mahdollisimman monia työni tukijaa, kun tulen marraskuun lopulla Rovaniemelle seurakuntavierailulle.

Philippe Gueissaz

Hanna Kankaala

Lähetysruutu

VII International Choral Sympaatti -festivaalille osallistuu 350 lasta ja nuorta

Nuorten kuoroliitto järjestää International Choral Sympaatti -festivaalin Rovaniemellä 5.–8.12.

Seitsemännen kerran järjestettävälle lapsi- ja nuorisokuorofestivaalille osallistuu kaikkiaan 11 kuoroa ja 350 laulajaa. Osallistujia on pääkaupunkiseudulta Sodankylään saakka.

Sympaatti-festivaalin teemoja ovat saamelainen ja suomalainen musiikki sekä joulukin. Tapah-tuman taiteellisenä johtajana toimii Kari Ala-Pöllänen, paikallisenä isäntäkuorona Rovaniemen seurakunnan lapsikuoro. Järjestelyissä on mukana myös Sulasolin Lapin piiri.

Sympaatti-festivaalin konsertit:

To 5.12. klo 20 Festivaalin avajaiskonsertti Rovaniemen kirkossa.

Pe 6.12. klo 19 Itsenäisyyspäivän konsertti Lyseonpuiston lukion salissa.

La 7.12. klo 18 Unicef-yhteistyökonsertti Rovaniemen kirkossa.

Su 8.12. klo 13 Päätöskonsertti Korundissa.

Unicef-konsertin lipputuotoista 50 % lahjoitetaan Unicefin kautta pääosin Syyrian lasten auttamiseen.

Edellä mainittujen konserttien lisäksi kuorot jalkautuvat päivisin kaupungille esiintymään muun muassa koululaiskonserteis-

sa, kauppakeskuksissa ja palvelutaloissa. Tapahtuma sisältää myös kuorolaisten koulutusta.

Luvassa on myös yhteisiä illanviettoja, joissa voi käydä askartelemassa ja tutustumassa tiimiläisten toimintaan.

Yhdessä hyvä tulee.

puh. 010 2539 301 • www.op.fi

POHJOLAN
Osuuspankki

P Vapun Pitopalvelu

Juhlapalvelua ammattitaidolla
Vappu Alapeteri
P. 0400 161 938, 0400 300 938

Juhlapalvelua ammattitaidolla
ANNIN PITOPALVELU
Anni Pallari
p. 0400 692 523

KIVIVEISTÄMÖ LAPIN KIVITUOTE KY

Kivialan erikoisliike
- hautakivet
- lisäkaiverukset
- keittiötasot yms.

Lepikontie 8, 96100 Rovaniemi
p. 016 3792 745
www.lapinkivituote.com

SACRUM
Kaikkea maan ja taivaan väliltä.

Laajan valikoiman ja hyvän palvelun kristillinen kirjakauppa
Hietalahdenranta 13
00180 Helsinki
ma-pe klo 9-17
020 754 2350
www.sacrum.fi

Ilmoittaja, ota yhteyttä.

Ilmoitusmarkkinointi

Pirjo Teva
020 754 2284,
040 680 4057
pirjo.teva@kotimaa.fi

KOTIMAA

Seutulanharjun hoivakoti Ky

Seutulankuja 11 016 379 7071
96800 Rovaniemi

DentoTeam
Hammaslääkärit

Valtakatu 4 A, Rovaniemi
Hll Aki Tuomanen
Suu- ja leukakirurgian
erikoishammaslääkäri
Sekä yleishammaslääkärit
Myös suuhygienistipalvelut
p. 020 743 3946

Hammaslaboratorio
Hyvä Hammas Oy
Puree Paremmiin.

Valtakatu 4 D, Rovaniemi
p. 020 743 3940
Hammasteknikkimestari,
erikoishammasteknikko
Jyrki Isojärvi
Ajanvaraukset
p. 040-7388 916
Myös laitos- ja kotikäynnit

Täyden palvelun hautaustoimisto

LUOTETTAVASTI JA AMMATTITAIIDOLLA

HAUTAUSPALVELU LUOMA-AHO KY

Palvelemme ma-pe 10-15 ilt. ja viikonloppuna sop. mukaan
Puh. (016) 319 737 • 0400 931 774
Rovakatu 15 • www.hautauspalveluluoma-aho.fi

Kotimaa tuntee kirkon.

Kotimaa on
PRO

Uutta
tulossa!

Kotimaa on nyt enemmän kuin koskaan.

Kotimaa on nyt PRO - nimensä veroisesti palvelu ammattilaiselle ja nimensä mukaisesti kirkon puolesta. Kotimaa Pro -kokonaisuuteen kuuluvat sekä Kotimaa-lehti että verkkopalvelu. Se on printin ja sähköisen palvelun yhdistelmä kaikille kirkollisten asioiden parissa toimiville. Varmista, että kokonaisuus on käytössäsi 2.1.2014 alkaen.

KOTIMAA

www.kotimaapro.fi

Jouluna Jumala syntyi -konsertti kirkossa 10.12.

Pitkän linjan gospelmusiikoiden Minna ja Jussi Pyysalon joulukonsertissa yhdistyy heille kaksi sydämen asiaa: musiikki sekä joulun huikea sanoma.

Jo yksin musiikilla on voimakas vaikutus sielunmaailmaan. Kun tämän yhdistää vahvan emotionaaliseen joulujuhlaan, ihmiselle avautuu mahdollisuus tulla puhutelluksi.

Pyysaloille joulurauha lähtee sydäimestä. Heille joulu on ennemminkin erilaisten tunteiden sävyttämä tila, kuin aika. Joululaulut eivät ole vain suuren juhlan tunnemaismaa, vaan niiden vahvoissa sanoituksissa on merkityksen ydin.

Konsertissa Pyysalot haluavat saada vanhatkin joululaulut elämään uudella tavalla ja tulemaan

ihmistä lähelle. Lopulta lauluista punoutuu polku, joka johdattaa kuulijan seimen äärelle.

Jouluna Jumala syntyi -konsertti on reilun tunnin mittainen koko-

naisuus, jossa yhdistyvät laulu, kuvat, video ja runot.

Konsertti on kirkossa ti 10.12. klo 19. Vapaa pääsy, käsiohjelma 5 €.

Pääsky

33. vuosikerta

Julkaisija

Rovaniemen seurakunta

Päätoimittaja

Jouni Riipinen
puh. 0400 174 005
jouni.riipinen@evl.fi

Vastaava päätoimittaja

Olli Seppälä

Toimitussihteeri

Kari Yliräisänen, puh. 040 5032 734
kari.yliraisanen@evl.fi

Jouni Hagström, puh. 335 5249
jouni.hagstrom@evl.fi

Lehtityöryhmä

Jouni Riipinen pj., Jouni Hagström,
Sanna Kerola, Sirpa Nykänen, Tuomo Kortenieniemi, Markku Kukkonen, Maija Pieskä, Pirjo Pyhäjärvi, Kari Yliräisänen

Ilmoitusmyynti

Kotimaa Oy
Ilmoitusmarkkinointi
Pirjo Teva
puh. 020 754 2284,
040 680 4057
pirjo.teva@kotimaa.fi

Toimituksellinen aineisto

Rovaniemen seurakunnan tiedotustoimisto,
PL 8104, 96101 ROVANIEMI

Seuraava Pääsky ke 11.12.2013

Aineisto ma 25.11.2013

Kustantaja Kotimaa Oy

Painatus Alma Manu Oy,
Rovaniemen paino

Jakelu Itella posti oy
Jakeluhuomautukset puh. 335 5249

Tilaukset 5 euroa vuosikerta

Painos 31 650

Tunnelmallinen
Lähteentien pirtti
erilaisiin perhejuhliin.

Tilavuokra alkaen 150 euroa. Myös hyvää pitopalvelua.

www.veerantalo.fi | Lähteentie 1 | Gsm: 044-200 6880

Nuorisomuusikko Olli Pylkkänen: Rockmusiikki syntyi kirkossa ja kuuluu sinne

Olli Pylkkänen toimii määräaikaisena nuorisomuusikkona vuoden 2014 loppuun saakka.

Olli Pylkkänen tuli syyskuun alussa seurakunnan määräaikaiseksi nuorisomuusikoksi vuoden 2014 loppuun saakka. Keski-Pohjanmaan Kokkolasta syntyisin oleva Pylkkänen on asunut viimeiset seitsemän vuotta Tampereella, toimien mm. Tampereen seurakuntien kitaransoiton opettajana. Rovaniemelle siirtymiseen vaikutti työtilanne Tampereella sekä muutamat muut seikat. Muutto Napapiirille toteutti myös haaveen asua Lapissa. Rovaniemellä Ollilla on myös sukulaisyhteyksiä.

Kanttori, joka ei osaa soittaa urkuja

– Olen kanttori, joka ei osaa soittaa urkuja, sekä musiikkikasvattaja, Olli tumaa työstään, joka on nuorten parissa jatkoa sille, mihin kirkkomuskari ja lapsikuorot ovat päätyneet.

– Minulla ei ole kirkon koulusta vaan tulen työhöni muusikkopohjalta. Osaamiseni rajoittuu musiikin alueelle.

Kuoroa, kitaransoiton opetusta, musakerhoja

Olli johtaa myös opiskelijoiden Ilonlähde-kuoroa, jonka ohjelmisto on blackgospelista afrikkalaiseen musiikkiin ja virsiin. Musiikiryhmien ja kanttoreiden kanssa

Pylkkänen toteuttaa eri tyyppisten messujen musiikkia, joista esimerkiksi Lähde-, Tuomas-, Holy- ja nuorten messut. Nuorille Pylkkänen vetää kitarasäestyskurssia. Lisäksi hän ehtii johtamaan tiistaisin nuorisokahvila Katutasolla eri musatyylejä ja soittimia läpikäymään musakerhoa. Omaa musisointia hän harjoittaa melodista gospel-rockia soittavassa ROS-yhtyeessä.

Muusikko-oppia kantapään kautta

– Ensimmäinen soittimeni oli kitara, jonka sain 12-vuotiaana. Klasisesta kitarasta sain hyvän pohjan. Kaveripiirin ja seurakunnan bändikämpän kautta juurui rockiin ja gospeliin. Päädyin opiskelemaan sähkökitaraa ja myöhemmin sähköbassoa, sekä musiikkiterapiaa.

– Muodollista musiikki- tai opetusalan tutkintoa en ole suorittanut. Freelance sekatyömiehenä soitan myös koskettimia ja lyömäsoittimia, teen sovituksia, äänitystä sekä musiikkituotantoa.

Taidokkaita ja vastuuntuntoisia musanuoria

– Tapaamani nuoret ovat tehneet vaikutuksen taidoillaan ja vastuuntuntoisuudellaan. Cafe Tivolissa järjestetyssä Pommisuojarockissa seurakunnan tiloissa harjoitte-

levat nuoret saivat äänensä kuuluviin yhtyeidensä kautta.

– Rockmusiikki on syntynyt kirkon gospelmusiikista ja kuuluu edelleen sinne. Seurakunnan nuorisotyö on avointa toimintaa, mihin kaikki nuoret ovat tervetulleita!

”Kyllä syntinenkin veisata saa”

Olli kokee saavansa hyvää tukea lähimmiltä työtovereiltaan. Häntä rohkaisee myös Jeesuksen Vuorisaarna.

– Tunnen sympatiaa niitä kristittyjä kohtaan, jotka elävät ilman seurakuntayhteyttä, tai ovat kokeneet hengellistä väkivaltaa. Myös hengessään heikko voi yhtyä yhteiseen uskontunustukseen. Kyllä syntinenkin veisata saa, Olli Pylkkänen vakuuttaa.

Rovaniemi – eläväinen kaupunki

Olli on vastaanotettu Rovaniemellä hyvin. Hän ihailee Rovaniemen jokivarsien kauneutta, vaikkei olekaan ehtinyt käymään ”maakunnassa”. Ollista Rovaniemen liikekeskusta tuntuu eläväiseltä. Hän on ihastunut myös kaupungin kansainvälisyyteen, joka näkyy ja kuuluu joka puolella.

– Ainut mikä puuttuu on yleinen sauna, jonka voisi rakentaa esimerkiksi talviuintipaikalle, Olli tuumii.

KHY

Syysallakka

Tarkemmat tiedot kulloinkin lähipäivien tapahtumista näet Uusi Rovaniemi-lehdestä keskiviikkoisin ja seurakunnan kotisivuilta www.rovaniemenseurakunta.fi

ROVANIEMEN KIRKKO	
Sunnuntaisin klo 10 messu kirkossa. Tiistaisin klo 8.30 Aamun rukoushetki kirkon sakastissa. Keskiviikkoisin klo 18 arki-illan ehtoollinen kirkossa, kuukauden viimeinen ke klo 18 Holy Mass.	
30.10. klo 13	lasten Virrestä voimaa.
30.10. klo 18	Holy Mass-englanninkielinen messu.
01.11. klo 18	Tyhjän sylin messu.
02.11. klo 10	Pyhäinpäivän messu, jonka jälkeen ekumeeninen muistohartaus Karjalapatsaalla Ruokasenpuistossa.
02.11. klo 18	poisnukkuneiden muistohetki.
02.11. klo 20	”Iltasointi kynttilän valossa”, Mikael Helasvuo huilu, Lauri Angervo sello. Vapaa pääsy, Ohjelma 5€.
06.11. klo 18.30	Jumalan kohtaamisen ilta.
09.11. klo 18	Seitakuoron negrospirituaalikonsertti ”Soon ah will be done”, johtaa Kadri Joamets, solistina Jutta Annala, yhtye. Pääsylippu 12/8€, opiskelijalipulla 5 €.
10.11. klo 10	messu, srk-salissa Isänpäivän juhla.
13.11. klo 13	Virrestä voimaa.
17.11. klo 15	vauvakirkko.
17.11. klo 18	Tuomasmessu.
24.11. klo 15	Lähdemessu. Uuden nimikkolähetin matkaan siunaaminen.
27.11. klo 13	Virrestä voimaa.
27.11. klo 18	Holy Mass-englanninkielinen messu.
29.11. klo 18	
01.12. klo 18	Adventtivesper, Rovalan sekakuoro, johtaa Kadri Joamets, liturgina Topi Litendahl, urkurina Mauri Miettunen, kolehti.

KESKIKAUPUNKI	
30.10. klo 18	Norvajärven leirikeskuksessa miesten saunailta. Lähtö 17.45 srk-keskuksesta. Isäntänä Kari Yliräisänen.
30.10. klo 18.30	srk-keskuksesta Jumalan kohtaamisen ilta.
02.11. klo 15	Viirinkankaan ja Tavivaaran kappelissa muistohetki.
07.11. klo 12–14	Helmikammarilla Isänpäiväjuhla, ohjelmaa ja kahvitarjoilu.
07.11. klo 18	lähetystyön rukousilta kryptassa.
12.11. klo 12–16	Yhteisvastuukeräyksen tiedotus- ja

13.11. klo 18	koulutuspäivä srk-keskuksessa. Norvajärven leirikeskuksessa miesten saunailta. Lähtö 17.45 srk-keskuksesta. Isäntänä Jouni Riipinen.
13.11. klo 18.30	srk-keskuksessa Jumalan kohtaamisen ilta.
20.11. klo 18.30	srk-keskuksessa Jumalan kohtaamisen ilta.
23.11. klo 13–15.30	kryptassa rukousiltapäivä Rovaniemen puolesta.
27.11. klo 18	Norvajärven leirikeskuksessa miesten saunailta. Lähtö 17.45 srk-keskuksesta. Isäntänä Ilari Kinnunen.
27.11. klo 18.30	srk-keskuksessa Jumalan kohtaamisen ilta.
30.11. klo 11–14	Helmikammarin joulumyyjäiset.
01.12. klo 11.30–13	srk-keskuksessa Adventtilounas lähetystyön hyväksi.
KORKALOVAARA-YLIKYLÄ	
03.11. klo 13	kappelissa messu.
10.11. klo 13	kappelissa Pyhät Meiningit, Isänpäivä. Lapsille ohjelmaa. Keittolounas.
12.11. klo 18	Hillakirkolla, Hillapolku 9, retriittivenyttely.
17.11. klo 13	kappelissa messu.
23.11. klo 11–14	kappelissa Korkalovaaran piirien yhteiset joulumyyjäiset.
24.11. klo 12	Ylikylän koululla sanajumalanpalvelus.
24.11. klo 13	kappelissa messu.
26.11. klo 18	Hillakirkolla, Hillapolku 9, retriittivenyttely.
28.11. klo 10	Aamukahvit Sanan äärellä Sudensuun asukastuvalla, Sudentie 18 D.
01.12. klo 13	kappelissa perhemessu. Lapsille ohjelmaa. Kirkkokahvit.

OUNASVAARA	
02.11. klo 18	kappelissa Pyhäinpäivän messu ja poisnukkuneiden muistaminen.
03.11. klo 15	kappelissa Pyhät meiningit – perhekirKKo ja -tapahtuma.
16.-17.11.	kappelissa Israel-viikonloppu.
17.11. klo 15	kappelissa messu, kirkkokahvit, pyhäkoulu.
26.11. klo 19	kappelissa Lapin Musiikkiopiston iltamusiikki, Minna Sallisen lauluoppilaat. Vapaa pääsy.
30.11. klo 17	kappelissa saksankielinen jumalanpalvelus, kirkkokahvit, Pastor Martin Röker.

01.12. klo 15	kappelissa Pyhät meiningit– perhekirKKo ja -tapahtuma.
---------------	--

SAAREN-NAMMANKYLÄT	
02.11. klo 10	Jouttikeron kappelissa Pyhäinpäivän messu.
03.11. klo 11	Aapakirkossa sanajumalanpalvelus.

06.11. klo 10	Aamukahvit Sanan äärellä Tuohitie 5C 24 Tupasvilla-asukastuvalla.
17.11. klo 11	Aapakirkossa sanajumalanpalvelus.
17.11. klo 13	Jouttikeron kappelissa messu.
20.11. klo 10	Aamukahvit Sanan äärellä Tuohitie 5C 24 Tupasvilla-asukastuvalla.
01.12. klo 11	Aapakirkossa perhekirKKo.
01.12. klo 13	Jouttikeron kappelissa messu.

YLÄKEMIJOKI	
02.11. klo 18	Viirin kappelissa pyhäinpäivän rukoushetki ja vainajien muistaminen.
03.11. klo 18	Auttin seurakuntakodilla pelimanniseurat, 70- ja 75v. juhlat.
07.11. klo 10	Vantuksessa perhekerho.
10.11. klo 11	Viirin kappelissa messu.
19.11. klo 10.30-12	Auttin kappelissa varttuneiden kerho.
21.11. klo 10	Vantuksessa perhekerho.
21.11. klo 10-13	Viirin srk-kodilla toimintapäivä.
24.11. klo 11	Viirin kappelissa jumalanpalvelus.
28.11. klo 11.30–13.30	Tennilän kylätalolla kaikenikäisten kerho.
30.11. klo 15	Viirin seurakuntakodilla 4-v juhlat.

01.12. klo 11	Auttin kappelissa messu.
---------------	--------------------------

ALAKEMIJOKI	
02.11. klo 10	kappelissa pyhäinpäivän sanajumalanpalvelus.
03.11. klo 10	kappelissa messu. Klo 12 Muurolan rauhan-yhdistyksen seurat.
10.11. klo 13.30	kappelissa perhekerho karennien kanssa.
17.11. klo 10	kappelissa sanajumalanpalvelus.
21.11. klo 18	kappelissa virsilauluilta.
24.11. klo 13.30	kappelissa perhekerho karennien kanssa.

01.12. klo 11	kappelissa perhekirKKo karennien kanssa. Joulupuuro.
---------------	--

OUNASJOKI	
02.11.	Pyhäinpäivä, messu ja vainajien muistaminen; klo 11 Sinetän kappeli, klo 14 Maijasen kappeli, klo 16 Meltauksen kappeli.
10.11. klo 14	Meltauksen kappelissa sanajumalanpalvelus.
17.11. klo 18	Sinetän kappelissa iltamusiikki, Peltola, Raimo Miettunen.
24.11. klo 14	Meltauksen kappelissa Tuomasmessu.

01.12. klo 11	Messu Sinetän kappelissa ja klo 14 messu Meltauksen kappelissa.
---------------	---